	Sēdes video translācija	15.06.2023	9.00	11.00	15.00	FRA	Disk

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2482
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=4d35519a-c3ce-4483-8c5c-543ce1f154b9

15.06.2023. 14.Saeima piecpadsmitā sēde-pavasara sesija *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*
2023.gada 15. jūnija sēde (otrā) sākas pl. 15:00
sēde slēgta pl. 17:44, sēdes ilgums- 2 h 44 minūtes

PIEBILDE: 15. jūnijā notiek divas sēdes: nr.14, nr.15 (pavasara sesija) Kārtības rullim-100-diskusija Frakciju viedokli radio 15. jūnijā

Latvijas Republikas 14. Saeimas pavasara sesijas piecpadsmitā (ārkārtas) sēde 2023. gada 15. jūnijā

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs Edvards Smiltēns.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes video translācija
Sēžu video translācijas (arhīvs)

Sēdes vadītājs. Sveicināti, kolēģi! Pulkstenis ir 15.00, un es aicinu jūs ieņemt jūsu darba vietas Saeimas Sēžu zālē. *(Pauze.)*
Cienījamie kolēģi, sāksim 2023. gada 15. jūnija ārkārtas sēdi.

Darba kārtībā – sadaļa "Amatpersonu ievēlēšana, apstiprināšana, iecelšana, atbrīvošana vai atlaišana no amata, uzticības vai neuzticības izteikšana".
Lēmuma projekts "**Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam**", ko iesnieguši deputāti Ainārs Šlesers, Aleksejs Rosļikovs, Kristaps Krištopans, Ričards Šlesers, Linda Liepiņa, Mārcis Jencītis, Edmunds Zivtiņš, Oļegs Burovs, Jefimijs Klementjevs, Dmitrijs Kovaļenko, Iļja Ivanovs, Igors Judins, Viktors Pučka, Viktorija Pleškāne un Svetlana Čulkova.

Sākam debates.

Debatēs pirmais pieteicies runāt iesniedzēju vārdā deputāts Ainārs Šlesers – kā ziņotājs.

A. Šlesers (LPV).

Godājamais Saeimas priekšsēdētāj! Godājamie kolēģi! Godājamais Kariņa kungs! Tā – dzeramie jums ir? *(Starpsauciens: "Jā!")* Ēdamie ir? Stunda man ir dota – likuma paredzētajā kārtībā – izbaudīt šo laiku. Ņemot vērā, ka Saeimas priekšsēdētājs ir teicis, ka tiek plānots seminārs, kur piecas Saeimas partijas nākšot kopā un runāšot, kā strādāt tālāk, tad es vienkārši gribu piedāvāt, ka mēs šo semināru sāksim šeit, Saeimā. Tas nebūs pirtī, tas nebūs kādā naktsklubā, tur nebūs mūzikas, bet sākam semināru šeit, Saeimā.

Bet tagad par lietas būtību. Protams, sakāmā ir ļoti daudz, tikai ir jāsaprot, kam pievērst vislielāko uzmanību. Pēc būtības es varētu visu stundu norunāt, es varētu arī nerunāt vispār, jo principā tas, ko dara koalīcija *(Aplausi.)*... tas, ko dara koalīcija, sabiedrībai skaidrs. Ja šodien es teiktu tā: "Balsojam "pret"," un nobalsotu, viss būtu atrisināts. Kariņa kungs beidzot būtu uz brīvām kājām – tas, ko viņš grib jau sen. Bet ir viena problēma. "Aizejošais" prezidents Levits pateica, ka viņš nenominēs citu premjeru, jo viņš negrib ZZS valdībā. Nu tā teica Levits – bez viņa rokām. Tas nozīmē, ka būs jāpaciešas. Visdrīzāk koalīcija šodien mobilizēsies, sarīkos pāris seminārus un pēc tam, pēc kāda 8. datuma, būs ārkārtas sēde jeb... arī Kariņa kungs vienkārši uzrakstīs

atlūgumu. Protams, es varētu jokot ilgi un dikti, bet cilvēki ir tie, kas redz visu to, kas notiek valstī, un diemžēl nepriecājas. Viņiem smaidu nav un smieklu nav, jo ir problēmas.

APVIENOTAIS SARAKSTS Dombura vakara raidījumā, tad, kad bija diskusijas par reformām, solīja reformas. Negribu atkārtot to, kas tika pateikts. Tie, kas skatījās to pārraidi, tā arī nesaprata, kuras ir tās reformas. Ekonomikas ministre varēja pateikt, ka viņa ir iesniegusi kaut kādus priekšlikumus, bet īsti kuras reformas būtu notikušas, viņa tā arī nepateica.

Mums bija viena diskusija *NRA*, tādā portālā, tur videoformātā bija piecu partiju pārstāvji, Viļuma kungs piedalījās. Un tad bija jautājums: "Ko tad jūs esat izdarījuši pusgada laikā?" Nu jau vairāk nekā pusgads. Viņš saka: "Te man ir sarakstīts viss, ļoti daudz mēs esam izdarījuši." Ņemot vērā, ka tā bija tiešraide, es Viļuma kungam saku: "Nosauc trīs lietas, ko jūs esat izdarījuši." Un viņš apjuka. Viņš saka: "Nē, es pateikšu pēc pārraides." Es saku: "Nē, nu pasaki tiešraides laikā!" Un viņš nevar pateikt. Pēc tam tur bija daži kolēģi, kas mēģināja viņam palīdzēt, sakot, ka kaut kas tomēr ir izdarīts. Bet tā ir realitāte.

Ja jūs šodien pajautāsiet cilvēkiem uz ielas, kas ir izdarīts pēdējā pusgada laikā, diemžēl tās atbildes būs diezgan bēdīgas. APVIENOTĀ SARAKSTA solītās reformas nav notikušas. Viena pieteiktā reforma attiecībā uz enerģētikas jomu – ir izveidota Klimata un enerģētikas ministrija, par kuru es arī debatēju, un teicu, ka principā es pat varētu atbalstīt, pirmajā lasījumā es pat nobalsoju "par"... es saku – ja būs skaidrs redzējums, kā tas viss attīstīsies.

Ja šodien pajautātu uz ielas cilvēkiem, vai viņi zina, kas ir enerģētikas ministrs, es domāju, ka absolūti lielākā daļa nezinātu, kas ir enerģētikas ministrs. Viņi zina tikai to, ka cenas ir dārgākas. Un tās reformas, kuras tiek plānotas, – tās netiek plānotas, lai ekonomika attīstītos un lai cilvēkiem būtu vieglāk dzīvot. Tāda diemžēl ir realitāte.

Valdība parasti nekrīt, tāpēc ka pietrūkst balsu. Balsis jums jau ir – 54 balsis. PROGRESĪVIE vienmēr draudzīgi ir atbalstījuši JAUNO VIENOTĪBU, arī mēs neesam tāda opozīcija, kas par visu balso "pret". Nu tā nav. Tas, ko es esmu daudzkārt teicis no šīs tribīnes iepriekš – nāciet ar konkrētiem priekšlikumiem, nāciet ar īstām reformām, lai mēs šīs reformas varam atbalstīt. Esmu gatavs maksāt pats ar savu reitingu, ja tāda maksa būs jāmaksā, arī par nepopulārām lietām, bet kuras ir ļoti svarīgas, jo politiķi ir kā ārsti, viņi varbūt pieņem kādu smagu lēmumu, bet pēc kāda laika kļūst labāk.

Tas, ko mēs redzam, – pašreiz tā situācija... Kariņa kungs, tas, ko jūs darāt, – varbūt tas ir tāpēc, ka pēc inerces jums tie četri gadi ir bijuši smagi, jums bija neliela frakcija un principā neviens tur jūs neklausīja... ka ministri ir atbildīgi par visu. Jūs esat tehniskais sēžu vadītājs. Parasti jau būtu tā, ka premjers izsauc jeb uzaicina ministru un sēž, strādā tik ilgi un vienojas, ka tādas reformas tiks realizētas. Ko mēs šodien dzirdam caur masu saziņas līdzekļiem? Ministriem ir uzdots atrast naudu, lai novirzītu to veselībai. It kā mērķis ir cēls, bet kur ir Finanšu ministrijas klātbūtne? Kāpēc netiek piedāvāti kaut kādi reāli risinājumi? Kur joprojām ir reformas par iestāžu apvienošanu, par kādas iestādes slēgšanu?

Mēs taču zinām, mēs piesaucam visu laiku, ka Igaunijā un Lietuvā ekonomika attīstās veiksmīgāk. Mēs to zinām. Mēs zinām to, ka daudzos rādītājos viņi ir apsteiguši Latviju, praktiski gandrīz visos, bet mēs zinām arī to, ka viņiem – igauņiem – ir par vienu trešdaļu mazāks valsts pārvaldes aparāts (uz kopējo iedzīvotāju skaitu) nekā Latvijā. Mēs tikai liekam klāt cilvēkus, bet reformu nav. Un tā ir viena no problēmām.

Tālāk. Pieņemsim, ka tā taktika, ko Kariņa kungs pēc inerces dara, uzticot visu ministriem, ir viņa vadības stils. Bet es teikšu tā – a kur ir tās reformas no tiem ministriem? Es zinu to, ka tad, kad no

šīs tribīnes notika debates par ārpolitiku, mēs gandrīz veselu dienu debatējām. No katras partijas, no katras frakcijas bija cilvēki, kas nāca pat vairākkārt, lai izteiktu savu viedokli par ārpolitiku. Tad, kad nāca finanšu ministrs Ašeradens un debates bija paredzētas par ekonomiskajiem jautājumiem, viņš nolasīja ierēdņu sagatavotu referātu (viņš arī atzina, jā, to sagatavo ierēdņi), un vienīgais... jāsaka paldies Reira kungam, kurš piecas minūtes... atnāca un izteica savu viedokli. Neviens cits no koalīcijas nenāca un neko īsti negribēja – pat ne uzdot jautājumus, ne kaut ko pastāstīt.

Tad, kad notika debates par ekonomiku, te bija jāsēž ekonomikas ministrei. Kur viņa bija? Nebija. Bija jāsēž izglītības ministrei... attiecīgi arī vajadzēja runāt par visām šīm izmaiņām un reformām. Veselības... visiem ministriem, pēc būtības visam Ministru kabinetam bija jānāk un jāstāsta. Un šeit es varētu teikt, ka man gribas pat aizstāvēt Kariņa kungu, varbūt viņš dod tos uzdevumus, vienkārši prese neraksta, bet, ja tie ministri nav spējīgi, ja viņi nesaprot, ko nozīmē reformēt, tad skaidrs, ka tādi ministri neko nevar izdarīt. Valstij ir vajadzīgi ministri, kam ir vīzija, kas ir jaudīgi, kas ir gatavi darboties 24/7 režīmā, lai kaut kas notiktu.

Piemēram, izglītība. Mēs zinām, tur ir daudz problēmu, daudz izaicinājumu. Neesmu dzirdējis, ka kaut kādas izmaiņas notiks. Esmu runājis ar Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameru, Latvijas Darba devēju konfederāciju, viņi saka – vajadzētu, piemēram, palielināt izglītības eksportu. Mums pašreiz valstī ir apmēram 10 tūkstoši ārvalstu studentu, viņi maksā par studijām, viņi maksā par dzīvošanu, viņi tērē naudu šeit arī ikdienas vajadzībām. Ieliekam programmā, ka nākamo trīs četru gadu laikā palielināsim uz 30 tūkstošiem. Ļoti vienkārši – ieliekam tādu mērķi, un tad ministrs un valdība ir atbildīga, lai tas arī notiktu.

Tas pats arī ar veselību – veselības eksports. Mēs taču zinām, cik kolosāli ir mūsu ārsti Latvijā, un mēs zinām, ka ļoti daudzi no ārzemēm brauc un ārstējas uz šejieni. Un ārsti, tie, kas varētu aizbraukt un strādāt citās valstīs, nebrauc prom, jo, kā viņi saka, – "mēs arī apkalpojam ārvalstu pacientus", tātad viņiem uzticas. Tad atkal rodas jautājums: kāpēc mēs negribam attīstīt šo medicīnas eksportu valsts līmenī, nosakot skaidru mērķi, cik šie ārvalstu pacienti ir jāpiesaista?

Ja mums ekonomika saspiežas, cilvēku kļūst mazāk, tad viens no veidiem ir atvest klientu. Daudzi saka: nu kurš tad brauks? Bet, jūs saprotiet, tā ir tā vecā domāšana, kur mēs skatāmies, izejot no Latvijas kartes. Bet, ja mēs skatāmies, izejot no Eiropas Savienības kartes, tad pēc izmēriem to var salīdzināt, piemēram, ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Ja Amerikas Savienotajās Valstīs, piemēram, kāds no Ņujorkas lido uz Kaliforniju pie kāda ārsta vai uz slimnīcu, tas ir saprotams. Mēs zinām, ka Floridā ir attīstīts medicīnas tūrisms, cilvēki brauc, tur ir labs klimats.

Tas nozīmē, ja mums ir nacionālā aviokompānija, ja ir citas aviokompānijas, kas lido uz Latviju, – lūdzu, tad strādājam mērķtiecīgi, lai tie ārvalstu pacienti lidotu uz šejieni un atstātu naudu. Tādā veidā mēs stimulēsim ekonomiku, tādā veidā mēs varēsim palīdzēt arī lauku slimnīcām, kur, skaidrs, to cilvēku ir mazāk. Tātad vārds "eksports". Tā ir tā galvenā lieta, par ko ir jārunā, – vai tas ir preču eksports, vai tas ir pakalpojumu eksports –, bet par to ir nepieciešams runāt cilvēkiem, it sevišķi ministriem, katru dienu, lai saprastu, kāds ir mērķis.

Ja šodien pajautā ierēdnim, kāds ir mērķis, ar ko nodarbojas ministrija, absolūtais vairākums labākajā gadījumā nolasīs to, kas ir rakstīts valdības deklarācijā. Ja pateiks gluži kā Dombura raidījumā vakar: "Bet pasakiet dažas konkrētas lietas, kas ir vajadzīgas," – viņi nevar pateikt, viņi var runāt tā vispārīgi, bet bez konkrētības. Man šķiet, šodien tā ir tā lielākā problēma.

Es domāju, Kariņa kungs, tas, ko jūs neesat izmantojis šajā laikā, – ka opozīcijas partijas, tai skaitā arī LATVIJA PIRMAJĀ VIETĀ, tai skaitā PROGRESĪVIE, kuri pagaidām vēl ir

opozīcijā, ZZS, arī "Stabilitātei!"... katrs kaut vai vienu priekšlikumu var iedot un palīdzēt valdībai. Bet valdībai šodien to nevajag. Vai tā ir arogance vai nevēlēšanās? Es nevainoju jūs, jo premjers jau pēc būtības ir sava veida diriģents, kuram jādiriģē tas viss koris, kurš viņa priekšā attiecīgi darbojas. Bet vāji ministri – tā ir realitāte. Vāji.

Es šodien nevainoju tikai Kariņa kungu, es šodien runāju par to, ka valdībā daudzi ministri ir vāji. Piemēram, kā saka... Nesākšu ar VIENOTĪBU.

APVIENOTAIS SARAKSTS – Didzis Šmits. Kaut kā nejūtu, ka jaudīgi darbojas. Nezinu, ko viņš dara. Tagad valdība neatbalstot lielveikalu slēgšanu, viņš tagad mēģinās kaut kā caur frakciju vai caur deputātiem virzīt. Nu kas tā par...? Tad viņam jādemisionē. Ja šādu priekšlikumu valdība neatbalsta un viņš nevar dabūt cauri, tad viņam jāatkāpjas, viņam jāizsaka neuzticība Kariņam, nevis jāmēģina kaut kā tur savu priekšlikumu... Un tirdzniecības veikali, tie centri... svētdienās var aiztaisīt, tikai jautājums: a ko jūs piedāvājat vietā?

Tirdzniecības centri – tie jau vairs nav veikali. Ģimenes brauc ar bērniem. Tur ir kinoteātri, kafejnīcas, spēļu zāles. Nē, tagad mēs aizvērsim ciet. Un ko darīsim? Atbalstīsim mazo biznesu. Varēs braukt uz benzīntankiem, citur pirkt par augstiem tarifiem... kafejnīcās iet dzert kolu. Tie ir konkrēti piemēri, kā cilvēki uztver to, ko pasaka valdības pārstāvji. Ja kāds cilvēks, dzerot aliņu, pasaka kaut ko – nu labi, tas ir mans kaimiņš, draugs, pateica... bet ministrs – tas tā kā... viņš reprezentē valsts stratēģiju un to domāšanu, un, ja redz, ka ministrs ir tukšs un viņš nav spējīgs neko piedāvāt, tad ir problēmas.

Mēs zinām, ka Reira kungs gribēja atlaist Jaunzemes kundzi. Tagad mums ir cits finanšu ministrs, it kā no vienas partijas, bet mēs zinām, ar ko tas viss ir beidzies. Jaunzemes kundze netika atstādināta, viņa attiecīgi saņēma atbalstu no Ašeradena.

Tagad mēs redzam, ka Juraša draugs ir iecelts augstā amatā – tāds Prusaks. Nu, Jurašs ir atpakaļ. Es nezinu, vai viņš ir iestājies Jaunajā VIENOTĪBĀ vai nav, bet Jurašam atkal būs iespēja darboties. Tāda ir realitāte. Tāda ir realitāte. Jā, viņš nāk no KNAB, līdz ar to nevarat dot darbu Jurašam pa tiešo, nu tad ielikāt viņa cilvēku atbildīgā amatā.

Nu ko, Reira kungs te varētu atnākt un droši vien paskaidrot sīkāk, kāpēc viņš gribēja atlaist. Bet lai nu tas paliek, kā saka, uz valdības... kopīgās atbildības.

Tālāk, ja mēs skatāmies ministrus, kas ir saistīti ar ekonomiku, vēlreiz, – Nacionālā apvienība. Indriksones kundze tiešām tāda ļoti jauka sieviete, kura, man liekas, pat jaudīga... bet problēma ir tāda – ja trūkst satura, ja nevar īsti pamatot reālo reformu vai varbūt tā nav saskaņota... līdz ar to viņa nevar stāstīt... Bet ko lai uzņēmēji un ko lai parastie iedzīvotāji saprot? Viņi redz, ka valdībai nav to ideju, ko un kā realizēt. Katram ministram vajadzētu būt ar desmitiem ideju, no kurām vismaz trīs viņš katru dienu mēģina virzīt uz priekšu. Diemžēl nekā tāda nav.

Un, protams, tagad tas, kas attiecas uz prezidenta vēlēšanām. Koalīcija nespēja vienoties. Jāsaka – cepuri nost Rinkēviča kungam, viņš saprata, ka koalīcijā ir bardaks, sasauca klāt opozīciju – ZZS un PROGRESĪVOS –, vienojās, 52 balsis, un viss notika. Visu cieņu! Vai ZZS elektorāts pašreiz to saprot? Nezinu. Tomēr aizstāvējāt vairāk konservatīvās vērtības. Es domāju, ka laukos ir daudz, kā teikt, pārmetumu saņemts jūsu virzienā. Bet tā laikam šodien nav tā galvenā tēma. Bet Rinkēviča kungs nodemonstrēja reālu rīcību – paņēma, vienojās, savāca 52 balsis, kamēr koalīcija bija nevarīga, un tika ievēlēts par prezidentu. Un 8. jūlijā stāsies amatā. Kas attiecas uz to vienošanos, par kuru saka, it kā tā ir bijusi, nav bijusi, – nezinu, nesēdēju pie tā galda, bet gribu pastāstīt kaut ko citu.

Nokļuvu "praidā" *(Smiekli.)*... Cēsīs *(Starpsauciens.)*... Cēsīs. Braucu uz "Lampu", nokļuvu "praidā". Tur piedalījās frakciju vadītāji, un tad bija jautājumi, katrs jautājums... par ekonomiku, par sabiedrības integrāciju, par visu. Viss beidzās ar viendzimuma partnerattiecībām. Bet stāsts ne par to. Tur, starp citu, bija žurnālists Leitāns, nezinu, ir viņš vai nav... jo viņš tur sēdēja, ūjināja, ja. Viņš bija galvenais tas... karsējpuika. *(Smiekli.)* Nu kā, nu tā ir. Es saku: "Es esmu... Mani vēlētāji man devuši mandātu iestāties par dabiskās ģimenes vērtībām." Viņš tur stāv, ūjina, visi tur... kopā. Tāda sajūta, ka... es kā minoritāte jūtos, ka dabiskas ģimenes vērtības ir kaut kas pretdabisks.

Bet kāpēc es to stāstu? Sēž blakus Krauzes kungs, *(Starpsauciens: "Nav!")* (kura nav, laikam zināja, ka es viņu pieminēšu), un tiek uzdots jautājums par Stambulas konvenciju. Jansone, žurnāliste no Latvijas Radio, saka: "Kāds ir viedoklis par Stambulas konvenciju?" Krauzes kungs tur mēģina kaut kā stāstīt, ka viņi vērtēs, kaut kādas atrunas varētu būt... runā diezgan nesakarīgi. Jansone saka: "Jūs ko? Jūs esat pret konvenciju? Jūs neņems valdībā!" Atklātā ēterā, Kariņa kungs, jūsu, kā saka, deleģētā pārstāve... žurnāliste Jansone uzbrauc Krauzem un pasaka to, ka netiks valdībā, jo neatbalstīs. Tātad Latvijas Radio žurnāliste dala amatus. Paskatieties ierakstu!

Ja es kaut ko būšu samelojis, es atvainošos, bet tur bija arī Tavara kungs, viņš varēs atnākt šeit un pateikt, vai es meloju vai nemeloju. Bet viņa uzbrauca konkrēti Krauzes kungam, teica: "Ja gadījumā jūs nebalsosiet tagad par to konvenciju, jūs valdībā nebūsiet." Tā ka Latvijas Radio ir iesaistījies jaunas valdības veidošanā. Nu, ja jau Latvijas Radio veido jaunu valdību, Kariņa kungs, tad ko mums, opozīcijai, tur darīt, vai ne?

Līdz ar to ir ārkārtīgi svarīgi, lai pēc iespējas ātrāk būtu skaidrība. Es saprotu, ka ārā saulē ir 30 grādi, es saprotu, ka daudzi cilvēki labprāt gribētu pavadīt laiku pludmalē, braukt uz laukiem, bet viņi grib arī saprast – ir valdība vai nav?

Šodien, piemēram, man būs interesanti saprast, kā tad īsti balsos ZZS un PROGRESĪVIE *(Dep. H. Abu Meri: "Balsosim!")*, jo Smiltēna kungs aicina, ka visām piecām partijām jātaisa seminārs. Nu, it kā skaidrība būs lielās *(Starpsaucieni.)*...

Sēdes vadītājs. Šlesera kungs, jums ir pienākums balstīties faktos. Es tā neesmu teicis. Par piecām partijām es neesmu teicis. *(Starpsauciens: "Par četrām.")*

A. Šlesers. Labi, es paskatīšos. Varbūt es kļūdos, bet doma par semināru ir bijusi.

Tātad, ja gadījumā tie semināri bija paredzēti... Vakar ZZS un PROGRESĪVIE paziņoja, ka tomēr balsošot "pret" Kariņa valdību. Tad jautājums ir tāds: varbūt seminārs jums trijiem jātaisa? Ietaupīsiet minerālūdeni, kafiju. Mazākas telpas jānomā, ja jums jānomā. Es nezinu, kas to ballīti apmaksā.

Situācija tāda, ka sabiedrība gribētu tikt skaidrībā – būs vai nebūs šī jaunā valdība. Ja būs – kāda tā būs, kas būs tie ministri. Un pats svarīgākais būtu, ja Kariņa kungs šodien no šīs tribīnes pateiktu: viņš paliek kā premjers vai nepaliek? Grib viņš būt premjers vai negrib? Varbūt viņš grib uz to Eiropu braukt Dombrovska vietā, tur samainīties kaut kā? Nu, pasakiet godīgi, tauta grib saprast, jo citādi tas riņķa dancis... Un vēl ko Levits jums sajauca... tos visus termiņus, ka viņš atteicās līdz 8. datumam nominēt jaunu premjeru. Būs jāpaciešas. Es saprotu, ka līdz 8. datumam tautai būs jāpaciešas. Bet bez valdības mēs nevaram. Kur tad ir šī rīcībspējīgā valdība?

Ja godīgi... kā saka, jokot es jau arī varu, droši vien arī citi kolēģi, kas nāks, nedaudz pajokos. Bet Latvijai ir vajadzīga rīcībspējīga valdība, ir vajadzīga valdība, kas nāk ar konkrētām reformām,

jaudīgi virza konkrētas programmas un tās realizē. Un, protams, galvenais reformators ir ministrs. Bet ministram blakus ir jābūt Kariņam, tas ir, premjeram, kamēr viņš ir premjers.

Es negribu līst jūsu lietās, un viss. Kā jūs tai gultā tās vietas mainât – tās, kā saka, svingeru padarīšanas... tur nevar līdz galam izsekot, kurš ir gultā, kurš ir blakus gultai. Bet ņemiet to kontroli savās rokās! Vai nu jūs vadāt – bet tad pasakiet, kuri ir tie ministri, kas netiek galā ar pienākumiem, un izmetiet viņus, nevis tā, ka viņi paši atkāpjas, – vai arī atkāpieties pats, ja nevarat pa vienam viņus izmest ārā. Tā ir tā galvenā lieta, kas šodien ir vajadzīga. Jo, ja gadījumā tas viss, kā saka, tusiņš, kas tagad notiek, – valdības atkāpšanās, neatkāpšanās, jaunas veidošana – paliks līdz rudenim, zināt, kas notiks? Tas traģiskākais, ka budžetu veidos nevis politiķi, bet lielā mērā ierēdņi, jo visi ministri, kas dzīvo uz koferiem, kuri domā, ka viņus atlaidīs, varbūt viņiem nebūs vietas jaunajā valdībā, nestrādās. Tā ir tā realitāte. Vai nu ministram ir mandāts un viņš strādā, atbild par savu darbu personīgi, vai arī viņš nestrādā.

Ja gadījumā tas viss ievilksies līdz rudenim, situācija būs tāda, ka mēs atkal nonāksim līdz budžetam, ko būs sagatavojuši Finanšu ministrijas ierēdņi, un tad rudenī valdība mainīsies. Un kas notiks ar jauno valdību? Atkal 8. marts. Atkal būs tehniskais budžets, un atkal jaunie ministri teiks: bet mēs jau neesam stādījuši to budžetu, mēs neko nevaram izdarīt! Varbūt tā ir taktika, kā cilvēkiem paskaidrot, kāpēc nav reformu, kāpēc nekas nav izdarīts, – jo vienkārši visu laiku pie visa vainīgi ir ierēdņi. Nu, bet tā ir realitāte, Kariņa kungs!

Es teikšu tā, ka principā jums šodien, tad, kad deputāti būs izteikušies un būs pauduši savu viedokli, ir jāpasaka... Jo, es saku, jūs zināt – es neesmu tas, kurš te nāk un no Saeimas tribīnes jokus dzen, bet man ir svarīgi arī atbildēt tiem cilvēkiem, kas uzdod jautājumus, tai skaitā man, tai skaitā arī jums noteikti prasa – kāda būs rīcība? Jo rudenī, mēs zinām, atkal būs lieli elektrības rēķini, apkures rēķini, atkal būs problēmas un atkal daudzi cilvēki no šīs neziņas laidīsies prom no šīs valsts.

Tas sliktākais, kas notiek, tas, ko mēs dzirdam, – jā, brauc projām tādi cilvēki, kas nevar atrast darbu, lai gan mēs zinām, ka ir ļoti daudz brīvu darbavietu, kur nav profesionāļu, speciālistu, kas gatavi strādāt. No Latvijas brauc prom turīgi cilvēki, viņi visu izpārdod un pārceļas uz citām valstīm tikai tāpēc, ka neredz perspektīvu, viņi neredz to konkrēto plānu, kā šī valsts plāno attīstīties. Tie nav joki, tā ir realitāte. Dzimstības rādītāji neuzlabojas, tie diemžēl kļūst aizvien, aizvien sliktāki. Protams, mēs varam vainot demogrāfiju, aizbraukšanu, bet, man liekas, lielākā problēma ir neziņa, kas nāk no šīs valdības. Tā ir tā lielākā problēma. Tas ir tas, kas ir vajadzīgs.

Saeima var nobalsot "par" vai "pret", bet tai vilkmei jānāk, Kariņa kungs, no valdības. Katram ministram būtu jānāk nevis tad, kad viņu izsauc, bet reizi kaut vai kvartālā, es nesaku reizi nedēļā, reizi mēnesī – tik daudz laika investēt tajā nevajag, bet, piemēram, četrreiz gadā nāk un atskaitās, ko viņš ir izdarījis, kas notiek. Atnāk un pasaka: man ir vajadzīgs atbalsts tādās un tādās lietās, lūdzu, atbalstiet! Tā ir tā realitāte, ko deputāti grib saprast. Ļoti bieži mēs debatējam par lietām, bet īsti nezinām... Nu, jā, atnāk kaut kāds... vai tas ir tehnisks grozījumus, vai tas ir grozījums pēc būtības – jūs saprotat?

Tā nav vienkārši, kā saka, vārdu spēle, ko es te mēģinu stāstīt, tā ir realitāte. Visās komisijās var redzēt – vai nu tas ir kaut kāds stratēģisks jautājums, par kuru tai ir vienbalsīgs balsojums, vai tāds, kur cilvēki nesaprot, ko tas nozīmē. Bet tas, kā pietrūkst, – es neesmu ne no viena ministra tiešām redzējis un dzirdējis skaidru stratēģiju.

Varbūt tiešām ir pienācis laiks, Kariņa kungs, jums atkāpties, varbūt tiešām jūs esat noguris. Jāsaka – jūs jau gandrīz piecus gadus esat bijis amatā un neviens jums nepārmetīs, ka jūs neesat strādājis. Vai jūs labi strādājāt vai slikti – tur vēlētājiem viedokļi droši vien atšķirsies. Bet jūs esat

strādājis, jūs esat strādājis, varbūt tad dodiet kādam citam... Nu, ja tas nāk no Jaunās VIENOTĪBAS, – lūdzu! Bet jautājums – ir jāizšķiras, kāda būs koalīcija. Es saprotu, ka Nacionālā apvienība tagad ir sabloķējusies ar APVIENOTO SARAKSTU un saka, ka šī ir vislabākā koalīcija. Tavara kungs, nāciet tad, paskaidrojiet, vai šī ir vai nav labākā koalīcija, jo nav jau jūsējo ministru, kas varētu nākt un stāstīt.

Es teiktu tā – man būtu kauns no tribīnes slavēt šo koalīciju un ministru darbus. Bet jūs pamēģiniet, tiešām atnāciet un pasakiet, vai viss ir labi. JAUNĀ VIENOTĪBA, nu, arī tad atnāciet un pasakiet, vai viss ir labi.

Nacionālā apvienība – nāciet un pasakiet, vai tiešām viss ir labi. Un, ja visi labi, tad strādājiet! Bet problēma ir tā – jūs jau nestrādājat, jūs sabloķējaties, lai Kariņš nevar paplašināt koalīciju. ZZS, PROGRESĪVIE nobalsoja par Rinkēviču cerībā, ka tagad būs paplašinājums. Tā nav.

Kariņa kungs, atlaidiet nacionāļus un APVIENOTO SARAKSTU, aiciniet šīs partijas, kuras ir gatavas nākt ar savu jaudu. Jā, jums būs 52 balsis. Bet nebūs jau tā, ka opozīcija balsos pret visiem priekšlikumiem. Es domāju, ka arī APVIENOTAIS SARAKSTS un nacionāļi, palikdami opozīcijā, nevarēs balsot pilnībā pret visu, jo mums ir bijušas arī mazākuma valdības.

Svarīgi, lai ir plāns, lai ir vīzija, lai ir jauda, lai cilvēki sajūt, ka kaut kas šajā valstī notiek, lai tiešām ir nepieciešamā rīcība. Tas ir tas, kā nav.

Es šodien kā opozīcijas partijas pārstāvis stāvu un stāstu to, kam jūs lielākā daļa piekrītat, jo es neesmu samelojis nevienā jau... varbūt es esmu neprecīzi atspoguļojis to teicienu par semināru, varbūt kāds cits ir pateicis pirms tam, bet tā nav tā būtiskākā lieta, par ko es šodien runāju. Tā galvenā lieta – nav jaudas: vai nu nav vēlmes, vai nav spējas. Tā tiešām ir liela, liela problēma.

Tātad izdomājiet, kāda ir šī koalīcija. Pat ja šodien Kariņa valdība nekritīs, dodiet no šīs tribīnes skaidru plānu, kad kas notiks. Es ceru, ka premjers šodien viesīs skaidrību, lai pozīcijas un opozīcijas deputāti saprot, kas notiek, jo visas tās runas – mēs tiksimies tādā kombinācijā, tādā, bet tas viss lielā mērā *(Ministru prezidents pieiet pie tribīnes un pasniedz glāzi deputātam A. Šleseram. Aplausi.)*... Paldies, ļoti progresīvs žests, lai gan es vēl neesmu sācis dzert savējo. Man vēl 29 minūtes, tā ka baudiet! Kā saka – viss vēl priekšā. *(Starpsauciens: "Nezin, kas tur ir iekšā.")* Tu domā – vajag Smiltēnam iedot, lai nogaršo? Bet tad jau jūs varbūt paliksiet bez spīkera, ko? *(Smiekli.)* Paldies. Nu lai pamēģina!

Kolēģi, kolēģi! Joki jokiem! Bet skaidrību vajadzētu ieviest šodien, nevis kaut kad pēc semināra, pēc kādas pirts, pēc kaut kāda cita pasākuma, kur jūs mēģināsiet vienoties. Pasakiet skaidri – kāds ir priekšlikums? Zinot to, ka šodien konkrētās partijas – APVIENOTAIS SARAKSTS un nacionāļi – saka nē, nu ejiet uz 52! Būs jaudīgi, nu, viņi vismaz centīsies. Es teikšu tā – es varu pārmest opozīcijai daudzas lietas, kas man nav pieņemamas, bet viņi būs jaudīgāki.

Valainis "grilēja" jūs visus budžeta naktī – 24 stundas nostrādājām. Nu, viņš ir konkrēti parādījis, ka ir spējīgs. Briškens arī ir spējīgs kaut ko darīt. Es esmu arī publiski teicis – vērtību jautājumos mēs esam pretpoli, bet, ja mēs runājam par ekonomiku Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā, viņam ir jauda. Ielieciet viņu par ekonomikas vai satiksmes ministru – kaut kas izmainīsies. Šeit ir arī citi cilvēki, kuriem ir jauda. Tas pats Augulis ir bijis satiksmes ministrs. Sliktāk jau nebūs, nekā tas ir pašreiz.

Godājamie kolēģi! Tagad jau vispār... ko dara... Vienīgā reforma ir stacijā noņemt uzrakstu krievu valodā. Bet kas būs ar 50 miljonu dotāciju? Kaut kā neesam dzirdējuši. Ar vienu uzrakstu

no dzelzceļa stacijas nevarēs aizslēpt tos 50 miljonus, kurus tūlīt Satiksmes ministrija nāks un prasīs... lai dotācijas tiek piešķirtas.

Godājamie kolēģi, tā realitāte, tā mazspēja un bezdarbība maksās milzīgu naudu. Es negribu sākt reklamēt kādu vai kādam taisīt antireklāmu, bet es teiktu tā – šajās partijās ir nopietni cilvēki. Turpretī APVIENOTAIS SARAKSTS... Man ir sajūta – jums šķiet, ka jums ir noslēgts līgums, ka jums nekas nav jādara. *(Starpsauciens.)* Tā ir tā realitāte. Tā nešķiet tikai man, tā šķiet arī sabiedrībai. Parādiet to jaudu! Nu nekas, nu Uldi Pīlēnu neievēlēja, ar to pasaule neapstājas, dzīve neapstājas. Parādiet to jaudu! Nāciet šodien, stāstiet, kā jūs strādāsiet, kā strādās jūsu ministri. Tas sabiedrībai ir jāzina, jo no šīs tribīnes ministri neuzstājas un nestāsta...

Godīgi sakot, ir tikai daži ministri, kas var runāt bez lapiņas... ko nav uzrakstījuši citi, tai skaitā premjers Kariņš – cepuri nost! –, ārlietu ministrs Rinkēvičs, tagad ievēlētais prezidents, arī var bez lapiņas runāt. Bet tādu nav daudz, lielākā daļa – viņš lasa, viņš nevar pat izlasīt, kas tur sarakstīts. Un, ja viņš lasa, viņš nesaprot. Ja viņam uzdod jautājumu, viņš mūk projām. Tāda ir realitāte! Ja ministri nesaprot, ko stāstīt no šīs tribīnes, viņi baidās, viņi nenāk.

Pašreiz man kā opozīcijas pārstāvim, protams, ir nepieciešams izdarīt visu, lai pozīcija rēķinātos ar opozīciju. Mums nav tik daudz balsu, lai mēs varētu pozīciju pārbalsot. Bet no šīs tribīnes... ar citām aktivitātēm... Mēs pievēršam uzmanību ar iniciatīvu par Saeimas atlaišanu, ir bijuši jau pasākumi, kur mēs esam daudzus tūkstošus cilvēku pulcinājuši. Rīt pie prezidenta pils pulksten 19.00 vakarā pulcēsies daudzi tūkstoši cilvēku. Mums jau nav mērķis tā vienkārši radīt haosu valstī, mums ir mērķis, lai politiķi saprot, ka cilvēki gatavi iziet ielās. Ir tādi cilvēki, kas pat neskatās hokeja maču starp Latviju un Kanādu, bet viņi nāk uz protestu, tāpēc ka viņiem sāp. Vienam ir viena problēma, otram ir otra problēma, bet cilvēkiem ir bažas par savu nākotni, par bērnu nākotni.

Tas ir tas, kas šodien mums visiem ir jāsaprot. Kā es saku – neatkarīgi no tā, paliks Kariņa valdība tādā formā vai citā formā, es personīgi, kamēr šī Saeima strādās, esmu gatavs atbalstīt valdību visos jautājumos, kas būs valstiski svarīgi un pat nepopulāri. Veselības reforma – nāksiet ar to? Balsosim. Jā, es no šīs tribīnes saku – mēs iziesim cauri, vai viss ir pareizi, mēs nobalsosim. Nekas, ka daudzi būs neapmierināti, izdarīsim to! Ja jau ir mašīnu obligātā apdrošināšana, kāpēc nav veselības? Protams, tur jāņem vērā, ka ir daļa cilvēku, kas dzīvo ēnu ekonomikā, ir daļa, kuriem alga nav pietiekama, – tas jāņem vērā. Bet reformas ir vajadzīgas!

Bet pats galvenais – reformas nevar būt saistītas ar naudas pārdalīšanu no vienas kabatas uz otru. Ja mēs drusku atņemsim naudu vienai ministrijai, iedodot otrai, tas neatrisina lietas būtību. Ja divi nabagi viens otram iedod pa vienam eiro, viņi bagātāki nepaliek. Mums ir jāpalielina ieņēmumi.

Tas, kas šodien skan aizvien vairāk, – darbaspēka trūkums. Jā, kāpēc tagad bremzējas *Rail Baltica* projekts? Tas, ko arī Kulberga kungs vakar teica. Mēs esam par to runājuši Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā. Tur būs vajadzīgi varbūt 10 tūkstoši cilvēku, kas strādā. Viņi būs jāatrod, nevarēs savādāk.

Nacionālā apvienība, jūs čakarējat šo valsti ilgstoši ar to, ka Latvija –latviešiem. Latvieši vienā virzienā brauc, lido projām, a uz šejieni... jūs sakāt – nē! Bet patiesībā jūs neko pat nevarat apstādināt. Tā atšķirība ir tā, ka cilvēki brauc ar poļu darba atļaujām, poļi dod viņiem darba atļaujas, un viņi brauc uz šejieni un strādā kā poļi. Arī pirms kara, pirms Ukrainas kara, daudzi ukraiņi nevarēja atbraukt, bet viņi brauca uz šejieni kā poļi. Kariņa kungs, jūs to visu labi zināt. Tā ir oficiālā statistika, kas ir pieejama. Nu, tad pasakām, ka ir jāatver šis darba tirgus.

Tas, kas man patika vakardienas diskusijā (man liekas, Kulberga kungs to teica), – par to, ka visu laiku saka: nē, mums nevajag mazkvalificēto darbaspēku, mums vajag tikai tos visgudrākos. Un tad laikam jūs teicāt – a ko – jūs gribat, lai to mazkvalificēto darbu visu laiku dara mūsējie? Bet varbūt tos mūsējos mēs pārkvalificējam, lai viņi kļūtu kā kvalificētie, bet tie cilvēki, kas strādā *Bolt*, vadā picas vai vēl kaut ko, būvniecībā... nu, lai atbrauc un strādā. Nu, tāda ir realitāte. Jā, ir sezonas darbi laukos vai vēl kaut kur citās valstīs – atbrauc, pastrādā, aizbrauc prom. Bet tas ir jāsakārto! Pagājis vairāk nekā pusgads, nekas tāds nav noticis, izņemot runāšanu, kur visi politiski profilējas.

Es vienkārši gribu rekomendēt: neatkarīgi no tā, kāda būs valdība, virziet šos priekšlikumus kaut vai caur frakcijām, un mēs varēsim lemt šeit, Saeimā, pēc būtības. Jo ir virkne lietu, par kurām absolūti lielākais vairākums nobalsos.

Ja mēs runājam par ideoloģiskām lietām – tie nav valdības jautājumi. Arī Stambulas konvencija nav valdības jautājums, kura dēļ valdībai būtu jākrīt vai jāveidojas jaunai, tas ir Saeimas vairākuma jautājums. Lai Saeimas vairākums atbilstoši vēlētāju dotajam mandātam arī balso.

Tas, ko šodien teica cienījams advokāts Latvijas Televīzijā no rīta... ziņās viņš teica: Stambulas konvencija nevar apstādināt to, ka kāds kādam grib iekraut, vai kādu vardarbību; neviens neteiks – es tev nekraušu, jo mums ir Stambulas konvencija. Tas ir politisks lēmums, jā, par to, ka mēs kaut ko atbalstām, un viss. Bet tas varmākas neapstādinās. Tā ir realitāte. Un tāpēc ir svarīgi, lai tiešām nebūtu tā – kā ģenerālprokurors taisnojās –, ka visi vainīgi, izņemot viņu.

Bet šoreiz runa ir par to, ka lietām ir jābūt sakārtotām, lai ideoloģija paliek Saeimā, bet valdība lai veidojas. Tas nekas, ka tur būs varbūt ideoloģiski nesaskanīgas partijas, bet – tās būs jaudīgas. Tās būs jaudīgas. Tas ir tas, kā šodien pietrūkst.

Ja kādam šķiet, ka tas, ko es saku, ir tāda tukša pļāpāšana... Mēs atgriezīsimies pie šī jautājuma nedaudz vēlāk, bet es jums vienkārši varu pateikt: Kariņa kungs, ja es kļūdos attiecībā uz jūsu vēlmi aizbraukt uz Briseli vai... ieņemt kādu augstu amatu tur... ja es kļūdos... ja jūs paliekat kā premjers, veidojot citu valdību, jo tomēr jums ir lielākā frakcija, tad rīkojieties un dariet tā, lai visi strādā, nebaidieties atlaist pa vienam ministram. Nu dodiet vienu brīdinājumu, otru. Tas tā kā futbolā: divas dzeltenās kartītes – izmetiet, lai nāk nākamais vietā!

Jo tagad APVIENOTAIS SARAKSTS saka: nē, mums ir noslēgts līgums, jūs pārkāpsiet. A ko jūs pārkāpsiet? Neko jūs nepārkāpsiet. Tā ir tā kā džentlmeņu vienošanās, tur nav krimināllatbildības. Tā ir politiska vienošanās – strādāt kopā. Bet, ja šī koalīcija nav spējīga strādāt kopā, nu tad tās partijas, kas negrib strādāt, lai iet *(Nav saklausāms.)*... APVIENOTAIS SARAKSTS lai iet malā, ja viņi negrib strādāt! Ja Nacionālā apvienība negrib strādāt – lūdzu! Bet ir arī citi varianti. Ja jūs uzskatāt, ka pie visa vainīgs Kariņš, izmetiet Kariņu, nobalsojiet šodien "pret", vienojieties par citu koalīciju – un uz priekšu!

Ir jābūt skaidrībai, ir jābūt jaudai. Man liekas – tā tiešām ir galvenā lieta, par ko šodien jārunā. Bet ja jūs nolemsiet muļļāties... Te ir prese, te ir žurnālisti. Es jums izskaidrošu, ko mēs – kā opozīcija – darīsim, lai piespiestu jūs strādāt. Tātad, jā, jautājums par Saeimas atlaišanu ir dienaskārtībā. Jā, ir grūti savākt 155 tūkstošus parakstu, bet es gribu jūs nomierināt – savāksim. Savāksim! Ieguldīsim resursus, brauksim pa visu Latviju, tiksimies ar cilvēkiem – savāksim, un referendums par Saeimas atlaišanu notiks. Vienīgais, ko es nevaru jums šodien pateikt – kad tas būs. Parakstus sāksim vākt no 1. novembra.

Tālāk. Par ministriem. Es teikšu tā: ja jūs, Kariņa kungs, būsiet premjers arī rudenī, mēs katru nedēļu kādu ministru "grilēsim". Katru nedēļu, ja strādās slikti. Ja strādās labi, mēs būsim

priecīgi viņu šeit redzēt. Viņš atskaitīsies, stāstīs, kas notiek; mēs varēsim uzdot jautājumus. Jā. A kā citādāk? Jūs domājat, ka opozīcija sēdēs un neko nedarīs? Nē! Opozīcija būs gana jaudīga, vienalga, kuras partijas būs.

Visticamāk, ka koalīcijā nebūs 80 deputātu, visticamāk – būs nedaudz mazāk. Bet tas ir labi. Bez opozīcijas mēs nevaram, jo – ja nav opozīcijas... Ja šodien jūsu priekšā nestāvētu Šlesers, tad būtu varbūt tā, ka jūs jau kaut kur citur... jau būtu pludmalē.

Man teica: "Cik ilgi tu runāsi?" Es saku – bieži opozīcija netiek pie vārda. Mēs gribam izdarīt spiedienu uz varu, bet vienlaicīgi mēs gribam palīdzēt valstij un zināmā mērā arī jums, Kariņa kungs. Jo tas viss, kas ir pacelts... Es jau principā te... pa pusei esmu kā jūsu advokāts. No vienas puses, es kritizēju, no otras puses, es vairāk kritizēju tos – visus pārējos, kas vai nu negrib, vai nevar šīs reformas ieviest. Jums vienkārši ir drosmīgāk jārīkojas un vienkārši jāmet ārā tie ministri, kas nav spējīgi, vai arī... protams, izveidojiet valdību tādā veidā, lai kaut kas virzās uz priekšu.

Godājamie kolēģi, es ietaupīšu 15 minūtes. Es mēģināšu beigt savu uzrunu, sakot to, ka, visticamāk, šodienas balsojums, es domāju, jau ir izlemts, jo, tā kā ir paredzēts Viļņā NATO samits, Latvija nevar palikt bez valdības. Bet pēc visiem šiem pasākumiem būs jātiek skaidrībā, kas notiek ar valdību, kas nenotiek. Jo galvenais – lai notiek ātri. Labāk lai ir šīs ārprātīgās beigas nekā nebeidzamais ārprāts, ko šodien vēro visa Latvijas tauta kā tādu seriālu, kuru nevar saprast! Vakarā – viena ziņa, no rīta – cita ziņa.

Un es – no savas puses – teikšu tā: jā, mēs jaudīgi darbosimies, un, kā es esmu teicis arī iepriekš, – mēs, būdami opozīcijā, esam gatavi konstruktīvi atbalstīt valdību visos valstij svarīgos jautājumos. Jā, es dodu savu roku koalīcijai, nevis konkrētam uzvārdam, Kariņa kungs, jums vai kādam citam; vienalga, kurš būs premjers, mēs rīkosimies valstiski. Bet ir vajadzīga rīcība. Un varbūt tiešām tagad nodemonstrējiet rīcību un ieviesiet kārtību, jo tas, kas šodien notiek, – tas īsti godu Latvijai nedara. Tiešām tā neziņa, kāds būs budžets, kādas būs prioritātes... Ja godīgi – puse ministru būtu jānomaina.

Tā ka – lai veicas! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Kasparam Briškenam – frakcijas PROGRESĪVIE vārdā.

K. Briškens (PRO).

Augsti godājamais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Godājamais Ministru prezidenta kungs! Siliņas kundze, Meņģelsones kundze! (Es ļoti cienu to, ka šodienas debatēs jūs esat klāt, esot komandā ar savu kapteini.) Saeimas deputāti! Dāmas un kungi! Decembrī mēs dzirdējām, ka trīskāju krēsls esot stabilāks – ka trīs partijas spēšot ātrāk vienoties un rīkoties. Ir pagājušas tieši 183 dienas jeb pusgads, kopš šī koalīcija varēja sākt sevi apliecināt ar darbiem.

Ar kādām uzvarām šī koalīcija var lepoties? Ar 49 lapaspušu garu valdības deklarāciju, ar 328 prioritātēm. Deputātu kvotas ir nomainījušas ministru kvotas. Mums ir visvēlāk – vēsturiski! – pieņemtais pēcvēlēšanu budžets, ar ko īsti apmierināts nav neviens. Mums ir pedagogu un mediķu streiki ar kopumā vairāk nekā 20 tūkstošiem dalībnieku. Mums nav nekāda plāna, kā atbalstīsim cilvēkus nākamajā apkures sezonā. Šī koalīcija, tieši tāpat kā iepriekšējā koalīcija pirms gada, strādā kā slinks students, atliekot mājasdarbus pēc vasaras brīvlaika.

Mēs, frakcija PROGRESĪVIE, neesam nekādi attiecību terapeiti, tomēr jau decembrī mēs norādījām uz sarkanajiem karogiem šajās politlaulību attiecībās. Šīs attiecības sākās ar ultimātiem

un pašapmānu, un izskatās, ka šīs attiecības varētu beigties ar greizsirdību un nespēju atzīt savus trūkumus.

Tāpēc PROGRESĪVO balsojuma motivācija šodien ir vienkārša: tāpat kā koalīcijas partijas acīmredzami neuzticas viena otrai, arī mēs balsosim par neuzticības izteikšanu šai koalīcijai. Un tas nav tāpēc, ka mēs vēlētos vīt kādas politiskas intrigas, mēs vienkārši norādām uz visiem jau acīmredzamo – šī koalīcija nav rīcībspējīga. Šis trīskāju veidojums ir par šauru un nespēj nonākt līdz uzvarām.

Pēdējā mēneša laikā mēs esam vairāk dzirdējuši par iekšējām koalīcijas drāmām nekā visa šī pusgada laikā par ekonomikas transformāciju. Es noteikti varētu arī atlikušo runas daļu veltīt tam, lai izklāstītu neskaitāmās šīs koalīcijas neizdarības, bet es to atstāšu citiem runātājiem. Tā vietā es vēlos pretnostatīt – pašreizējo koalīciju un tās neizdarītos mājasdarbus pretnostatīt tādai potenciāli dinamiskai citai valdībai, kas idejas nostādītu virs krēsliem un kam vienlaikus būtu skaidri redzams risinājums pieciem galvenajiem Latvijas šodienas izaicinājumiem.

Prioritāte numur viens – jauns ekonomikas attīstības modelis. Ilgu laiku Latvijas politikā valdīja mīts, ka konkurētspēja ir sasniedzama ar lētu resursu tranzītu; ar Austrumu finanšu ofšoru; ar izejvielu eksportu; ar zemām, bet vienlaikus ar augstiem nodokļiem apliktām darba algām un aklu paļaušanos uz to, ka tirgus jau visu sakārtos. Laiks visu ir salicis savās vietās. Daudzās nozarēs mēs muļļājamies uz vietas, kamēr citas valstis mērķtiecīgi atbalsta savus eksporta un tehnoloģiju līderus. Arī mums ir jāizvēlas skaidras prioritātes un specializācijas jomas.

Tas, ka ir 328 vienlaicīgas prioritātes, – tā ir pazīme, ka īstu prioritāšu nav. Lai mēs sasniegtu izcilību, arī mums ir jāspecializējas noteiktās eksporta un augstas pievienotās vērtības nišās, nevis visur un vienlaicīgi. Latvijai ir vairākas iespējas, no kā izvēlēties. Tā var būt saules paneļu ražošana; vēja turbīnu komponenšu ražošana, komplektēšana; inovatīvu koksnes, būvniecības materiālu un produktu ražošana – gan pašmāju tirgum, gan eksportam. Tās var būt ūdeņraža bateriju tehnoloģijas; robotika, mākslīgais internets, kiberdrošība.

Uzvar tie, kas drosmīgi specializējas un mērķtiecīgi investē, bet zaudē tie, kas cer uz brīnumu un izmisīgi baidās kļūdīties.

Pastāv acīmredzams iemesls, kāpēc Igaunijas jaunuzņēmums spēj piesaistīt astoņas reizes vairāk investīciju nekā Latvijā. Tas ir tāpēc, ka Igaunijas valdība jau vairākus gadus ir mērķtiecīgi investējusi un atbalstījusi jaunuzņēmumu kopienu, uzstādot to kā vienu no valsts ekonomikas prioritātēm.

Budžeta nakts "maratonam" PROGRESĪVIE iesniedza vairāk nekā 50 priekšlikumu, tostarp – par budžeta papildinājumu Latvijas jaunuzņēmumu kopienai. Tas viss diemžēl tika noraidīts. Un ekonomikas ministre mazgā rokas nevainībā, rāda ar pirkstu uz Finanšu ministriju, nespējot sagrabināt pārsimt tūkstošus eiro (no 14 miljardu budžeta!) šādām investīcijām.

Un visbeidzot – neaizmirsīsim, ka mūsu ekonomikas dzinējspēks ir Rīgas aglomerācija. Rīgai ir potenciāls atgūt līderpozīciju Baltijas valstu starpā, tāpēc mums pirmām kārtām ir jāturpina stiprināt valsts un pašvaldību kapitālsabiedrību pārvaldību, nevis jāliek partiju ielikteņi ostu valdēs. Ir jārada integrēts sabiedriskā transporta mobilitātes plāns visai Rīgas aglomerācijai, no vienas puses, un reģionu savienojamībai ar Rīgu. Vismaz daļēji iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir jāpiesaista darbavietai; jāpalīdz Rīgai, Pierīgai un reģioniem piesaistīt ārvalstu investīcijas. Un – ļoti svarīgi! – ir jāizmanto iespējas stiprināt aprites ekonomikas, klimatneitralitātes un vides aizsardzības principus.

Otrā prioritāte – drošības stiprināšana. Es tomēr uzteikšu koalīciju par to, ka mēs visi esam bijuši vienisprātis par finansējuma palielināšanu ārējai un iekšējai drošībai. Bet ar to stāsts vēl nav galā. Mums ir vairākas aizsardzības jomas, kurās Latvijai ir jākļūst stiprākai. Krievijas kiberuzbrukumi Latvijai var izmaksāt simtiem miljonu, tāpēc mums ir jābeidz domāt pieticīgi un jāuzstāda skaidrs mērķis – pasaules mēroga izcilība kiberdrošībā.

Pasaules kiberdrošības indeksā Lietuva un Igaunija jau sen ir *Top 10*, faktiski pat *Top 5*. Latvija savukārt nevar izrauties no 25. vietas. Mums ir jādubulto kiberaizsardzības budžets, aktīvi jāiesaista IT speciālisti arī no privātā sektora, līdzīgi, kā to dara, piemēram, Izraēla.

Par valsts aizsardzības dienestu. Pateicoties arī PROGRESĪVO priekšlikumiem, mēs esam pārņēmuši vairākus Skandināvijas labākās prakses piemērus. Mums ir jāiet tālāk: ilgtermiņā aizsardzības dienests ir jāpadara par prestižu profesionālo izvēli jauniešiem – tā, lai uz dienestu katru gadu veidotos gara jauniešu rinda.

Drošību pilnībā garantē ne tikai kaujas vienības un munīcija; vienlaikus mums ir jādomā arī par infrastruktūru (un šeit es atsaucos uz mūsu diskusiju, kas bija iepriekšējā sēdē). Mums ir kolosāla iespēja izveidot *Rail Baltica* tiešus savienojumus ar Rīgas ostu, Rīgas lidostu, ar aizsardzības infrastruktūras objektiem, vienlaikus šajā pašā koridorā veidojot drošu platjoslas tīklu NATO komunikācijām. Mums ir jādomā arī par plānu, kā ilgtermiņā konvertēt esošo dzelzceļa tīklu uz Eiropas sliežu platumu. Satiksmes ministrijai šajās jomās nav vīzijas.

Un beidzot, ja mēs runājam par drošību, – mums ir jāgarantē drošība no vardarbības visām Latvijas sievietēm. Mums ir jāratificē Stambulas konvencija; mums ir beidzot jāpagriež mugura tai pusei, kurā ir Orbāna Ungārija, un jānostājas tajā pusē, kurā ir 37 Eiropas valstis, vismaz 60 procenti Latvijas sabiedrības, Satversmes tiesa, tiesībsargs, neskaitāmas nevalstiskās

organizācijas, mediķi, skolotāji, kultūras darbinieki, zinātnieki, prokurori un – uzsveru! – vardarbības upuri.

Trešā prioritāte – veselīga un gudra Latvija. Veselības aprūpes finansējums Latvijā turpina atpalikt no Lietuvas un Igaunijas. Eiropas Savienībā Latvijai ir otrā vieta mirstības ziņā – augstākā mirstība no novēršamām slimībām. Tie ir pieci tūkstoši novēršamu nāves gadījumu katru gadu. Vēža pacientiem ir jālūdzas valdības labvēlība – tā vietā, lai saņemtu cilvēcisku atbalstu. Medmāsu skaits dramatiski sarūk; reģionos ģimenes ārsti nedodas pensijā, jo sirdsapziņa viņiem to neļauj.

Galu galā patiesība ir pavisam vienkārša – dinamiskā valdībā finanšu ministram un veselības ministram ir jābūt vienotībā par savu pārliecību izdarīt to, par ko mēs runājam jau gadiem. Laba veselības aprūpe nav greznība, ko var baudīt tikai turīgās valstis. Šī cēloņsakarība strādā otrādi: ja mēs gribam konkurētspējīgu darbaspēku, augšupejošu demogrāfiju un labklājību, mums ir jāinvestē veselības aprūpē. Jūs man nevarēsiet nosaukt nevienu valsti, kas šādu labklājību, ilgtspējīgu labklājību, būtu sasniegusi bez pieejamas, cilvēcīgas veselības aprūpes.

Līdzīgi mums ir jāinvestē arī izglītībā. Nebūsim pieticīgi! Līdz 2030. gadam Latvijai ir jābūt *OECD PISA* pētījuma rezultātos starp *Top 10* valstīm pasaulē. Lai to panāktu, mums ir nepieciešama armija skolotāju, kuriem ir konkurētspējīgs atalgojums, sabalansētas slodzes, laba sociālā aizsardzība, labi metodiskie materiāli. Mums ir jāpadara pedagoga amats par prestižu profesiju, tieši tā, kā tas ir izdevies Igaunijai un Somijai.

Jautājumam par investīcijām veselībā un izglītībā vajadzētu būt nevis – vai investēsim, bet gan – kā investēsim?

Pirms budžeta pieņemšanas nakts "maratona" mēs, PROGRESĪVIE, veicām tādu kā budžeta arheoloģiju, un tad mums tapa skaidrs, ka vairākām ministrijām, to skaitā arī šīm divām piesauktajām, budžets ir jārestartē no nulles. Grieķu mitoloģija vēsta, ka Hērakls savulaik izmēza Augeja staļļus. Mums ir nepieciešama jauna koalīcija, kas būtu spējīga šīs sen iecementētās, necaurspīdīgās budžeta bāzes – vai laidara – sienas izmēzt un ieplūdināt jaunus finanšu līdzekļus šajās kritiskajās nozarēs.

Prioritāte numur četri – cīņa pret nevienlīdzību. Mēs visi ticam un iestājamies par vārdiem, kas rakstīti uz Ministru kabineta sienas – "Viens likums – viena taisnība visiem". Līdzīgi mums ir jātic un jāiestājas par principu "Viena Latvija – vienlīdzīgas iespējas visiem".

Trešdaļa Vidzemes un Latgales ir pakļauta nabadzības riskam. Un valsts, Latvija, ir spēcīga tikai tik, cik spēcīgs ir tās vājākais posms. Mums beidzot šī reģionālā nevienlīdzība ir jārisina, atbalstot gan Latgali, gan pārējos reģionus, kuriem dažādu – gan vēsturisko, gan ģeogrāfisko, gan ekonomisko – apstākļu dēļ klājas grūtāk nekā mūsu ekonomikas dzinējspēkam – Rīgai un Pierīgai.

Piemēram, mums beidzot ir jārunā par vienotu minimālo sociālo pakalpojumu grozu visās pašvaldībās – līdzīgi, kā tas ir Ziemeļvalstīs. Pagājusī ziema un 15 mēnešu ilgā divciparu inflācija ir palielinājusi nevienlīdzības radītās plaisas un nopietni iedragājusi mājsaimniecību pirktspēju. Ir pieauguši ātrie kredīti. Tāpēc sen bija laiks runāt par atbalsta paketi nākamajai apkures sezonai. Mums ir jādod mājsaimniecībām pārliecība, ka tās nebūs vienas un tagad var pilnvērtīgi piedalīties ekonomikā, lai uzkrātu līdzekļus – tāpat kā uzkrāj malku nākamajai apkures sezonai.

Mēs nedrīkstam noskatīties, kā lēnām mirst Latvijas vidusslāņa sapnis... Augošā dzīves dārdzība jau ir liegusi daudziem jaunajiem vecākiem iegādāties mājokli. Šokējoši – aptuveni pusei sabiedrības ikmēneša hipotekārais maksājums ir audzis par vismaz 80 eiro ("pateicoties" arī *Euribor* likmju pieaugumam). Mums ir jāliek beidzot uz sarunu galda jautājums par pilnvērtīgu nacionālo mājokļu fondu.

Nevaram aizmirst arī par iekļaujošas valsts pamatprincipiem. Mums ir jāvairo dzīves autonomija cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, pilnvērtīgi integrējot viņus darba tirgū un nodrošinot pilnvērtīgu piekļuvi videi, precēm un pakalpojumiem.

Un visbeidzot – Latvijai ir jābūt brīvai no bērnunamiem. Mūsu bērniem ir jāaug mīlošās ģimenēs. Un tāpēc visām Latvijas ģimenēm jāsniedz vienlīdzīga tiesiskā aizsardzība.

Un prioritāte numur pieci – tiesiskums un laba pārvaldība. Līdzīgi, kā mūsu NATO sabiedrotie ir gatavi aizsargāt katru Latvijas centimetru, Latvijai ir pienākums neatkāpties ne centimetru no stipras tiesu varas un labas pārvaldības standartiem. Šie jautājumi ir apolitiski, tiem nevajadzētu radīt strīdus un liekas diskusijas jebkurā dinamiskā vai rīcībspējīgā valdībā; tas ir pretstats tam, ko mēs novērojam esošajā valdībā.

Līdzīgi kā Rīgā, arī visā pārējā Latvijā nav pieļaujamas nekādas atkāpes no labas pārvaldības un godīgas amatpersonu atlases principiem. Ostu valdēs nedrīkst likt savas partijas lojālistus. Aizsardzības ministrijas veiktais pārtikas iepirkums ir nopietni iedragājis valsts un tās bruņoto spēku reputāciju. Šāda lieta vairs nedrīkst atkārtoties, un sods ir jāsaņem arī dūžiem, nevis tikai zemāka līmeņa grēkāžiem.

Ogres mērs ir ne tikai ciemojies pie Putina drauga Pjotra Avena, bet arī personīgi izrēķinājies ar muzeja darbiniekiem, kuri sekoja savai sirdsapziņai un godaprātam. Koalīcija uz to ir bezkaislīgi

noraudzījusies. Mums daudz agresīvāk ir jācīnās pret šādiem balto apkaklīšu noziegumiem un karteļiem.

Saprotams, ka Latvija nav pelnījusi koalīciju, kas selektīvi izvēlas nepildīt arī Satversmes tiesas lēmumus.

Nobeigumā es vēlētos runāt par politisko uzticību. Maija reitingi rāda, ka Saeimai neuzticas vismaz puse no mūsu valsts iedzīvotājiem. Savukārt vēsture rāda, ka uzticību var nopelnīt ar izdarītajiem darbiem. Rietumvalstīs ir ļoti izplatīta prakse, ka jebkura jauna valdība savus nospraustos mērķus mērķē uz pirmajām simts dienām, paredzot pirmās lielās uzvaras pirmo simts dienu laikā. Tas ir veids, kā jebkura jauna valdība var demonstrēt sabiedrībai, ka vēlētāju iegūtā uzticība ir nopelnīta.

Diemžēl šī koalīcija gan bez uzvarām, gan... 83 dienas – nu jau par vēlu, lai attaisnotu šādu vēlētāju doto uzticību. Tāpēc, Kariņa kungs, paldies, ka vismaz jums ir drosme atklāti runāt par šīs koalīcijas atklāto vājumu. Mēs novērtējam arī jūsu centienus vismaz meklēt risinājumus, kas domā par valsts attīstību, nevis tikai par krēslu sadalījumu. Ja šī koalīcija ir "Titāniks", tad vismaz jūs meklējat glābšanas riņķi, nevis vijoli. Tāpēc strādāsim kopā, meklēsim ko jaunu, kas strādā!

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aleksejam Rosļikovam frakcijas "Stabilitātei!" vārdā.

A. Rosļikovs (ST!).

Augsti godātais Krišjāni Kariņ! Es domāju, ka šodien mēs, frakcija "Stabilitātei!", varam vismaz šeit, uz tribīnes, izskatīties diezgan zolīdi un pieklājīgi. Mēs esam vienīgā politiskā partija un vienīgā frakcija, kas absolūti godīgi nav balsojusi par JAUNĀS VIENOTĪBAS kandidātu, absolūti godīgi! Es uzskatu, tas ir svarīgi, ka mēs varam absolūti atklāti, skatoties acīs, runāt par problēmām, par nepilnībām, par risinājumiem, par priekšlikumiem, bet nekādā veidā nespēlēt šīs politiskās spēles, kad it kā balsojam, bet patiesībā aiz muguras kaut ko vienmēr plānojam – kaut ko netīru un negodīgu.

Manā skatījumā, tagad mūsu pozīcija, frakcijas "Stabilitātei!" pozīcija, absolūti no visa parlamenta ir vislabākā un vistīrākā. Un, es domāju, augsti godātais Krišjāni Kariņ, šodien tas, ko es jums pateikšu, – tā ir absolūta taisnība no manas puses. Šaubos, ka vismaz par daļu no tā, ko es pateikšu, jūs varat pateikt, ka tas tā nav.

Kad jūs veidojāt šo koalīciju kopā ar APVIENOTO SARAKSTU, mēs pateicām, ka tā nav dzīvotspējīga – absolūti godīgi, bez kaut kādiem personīgiem apvainojumiem. Septiņus mēnešus jūs izturējāt, un beigas, punkts. Reāli, pēc būtības, no valsts tika nozagti septiņi mēneši *(Starpsauciens.)*... un 2023. gadā – gada budžets, kas ir bijis mērķēts un tendēts (visdrīzāk, ja būtu pilnīgi cita koalīcija) uz cilvēkiem, uz labklājību, uz valsts attīstību. Tanī momentā mēs izveidojām kaut kādu pagaidu variantu, kurš pēc būtības Latvijai neko nav atnesis.

Vēlreiz vēršu jūsu uzmanību, ka jau kuro reizi runāju – absolūti godīgi un atklāti – un uzskatu, ka šādam dialogam tieši Latvijas Republikas parlamentā arī jānotiek. Bet kas ir svarīgi uz doto momentu? Kas visai sabiedrībai palika zināms jau bez jebkādām šaubām, manipulācijām vai stāstiem par kaut kādām sazvērestības teorijām? Latvijas parlamentā pēc būtības nav piecas, sešas vai septiņas partijas. Uz doto momentu Latvijas parlamentā ir LATVIJA PIRMAJĀ VIETĀ, "Stabilitātei!" – tās ir divas atsevišķas, ļoti godīgas un lepnas partijas –, un pārējās partijas ir

viena partija, kas formāli ir sadalījusies pa grupām – vieni ir par *LGBT* un velosipēdistiem, citi – par kaut kādām citām vērtībām. Katrs paņēma daļu no vēlētājiem.

Tas ir absolūtais cirks, tā ir, nu, pēc būtības arī ļoti... augstā māksla – mēģināt šādi manipulēt ar vēlētājiem, jo tieši Krišjāņa Kariņa esošās valdības krīze parādīja, ļoti konkrēti parādīja, ka pēc būtības jūs visi esat viena partija, jūs varat runāt, varat vienoties, varat diskutēt, absolūti nav svarīgi, kurš tanī koalīcijā vai varas blokā ir iekšā. No vienas puses... Vispirms sarkanās līnijas apkārt zaļzemniekiem, pēc tam, izrādās, sarkano līniju nav. Te, izrādās, viena partija jums neder, tagad der.

Bet, kolēģi, runāsim absolūti atklāti, šodien stāstīsim mūsu vēlētājiem un Latvijas tautai patiesību! Latvijas parlamentā neeksistē tik daudz partiju. Latvijas parlamentā uz doto momentu ir trīs partijas – LATVIJA PIRMAJĀ VIETĀ, "Stabilitātei!" un Jaunā VIENOTĪBA. Viss. Pēc Jaunās VIENOTĪBAS droši vien tur iet kaut kāda filiāle, bet tā ir viena partija, jo jūs neviens... Nu par Jauno VIENOTĪBU – visu cieņu, tas ir jūsu līderis, viennozīmīgi, bet mēs runājam par citām partijām – jūs neviens neapšaubāt šo situāciju! Neviens, pilnīgi! (Piedodiet, ka es skatos uz JAUNO VIENOTĪBU, man tā vieglāk.) Neviens. Jūs uzskatāt, ka viss kārtībā, viņš ir mūsu neapšaubāms līderis. Cita varianta nav. Tieši viņš ved mūs visus uz gaismu. Un tas nozīmē, kolēģi no pārējām partijām, izņemot Jauno VIENOTĪBU, ka tad tiešām sanāk – jūs esat Jaunās VIENOTĪBAS filiāles, jo jūs pat nemēģināt cīnīties par pārmaiņām. Nu tas ir fakts.

Es skatos, ka uz doto momentu APVIENOTAIS SARAKSTS smaida. Bet atcerieties, ko es esmu teicis absolūti godīgi – viņi jūs apspēlēs, apēdīs un sadalīs pa gabaliem. Piedošanu, bez personīgiem apvainojumiem, bet tas ir absolūtais fakts.

Krišjānis Kariņš uz doto momentu... piecu gadu laikā ir parādījis, ka viņš ir ļoti spēcīgs politiķis, un tas ir fakts. Cepuri nost! Viņš vispār ir vienīgais premjerministrs Latvijas Republikas vēsturē (ko mēs varam atcerēties), kurš ir izveidojis divas koalīcijas – "dienas" koalīciju un "nakts" koalīciju. Un kopā ar jums tur, kā pareizi saka Šlesera kungs, tā kā... gan pa dienu, gan pa nakti. Redz, ar to viņam tā politiskā aktivitāte ir ļoti augstā līmenī, viņš ir malacis. Tāpat viņš ir malacis, ka viņš ir bijis spējīgs tā apspēlēt savus politiskos konkurentus, ka viņi pat video viņam ieraksta no ārzemēm par to, ka viņš ir labs, ka viņu prezidenta kandidāts ir visforšākais, ka cita varianta Latvijai nav, ka mēs visi ejam uz attīstību.

Bet, kolēģi, runāsim atkal godīgi, lai nebūtu tā, ka opozīcija vienmēr melo. Izstāstiet kaut par vienu punktu no jūsu programmas, no tā, ko jūs izdarījāt, no budžeta, par kuru uz doto momentu tauta būtu sajūsmā. Jūs visu pieņēmāt, par spīti tautas redzējumam, iepakojot, iesaiņojot to tādā speciālā folijas iepakojumā ar nosaukumu "Tās ir valsts intereses". Nē, tās ir jūsu intereses, tās nav valsts intereses. Tās ir jūsu personīgās intereses, ko jūs arī visu laiku darāt.

Tāpēc uz doto momentu prasīt Krišjāņa Kariņa demisiju ir absolūti loģiski, jo, manā skatījumā, tas ir pārbaudījums gan zaļzemniekiem, gan PROGRESĪVAJIEM, gan APVIENOTAJAM SARAKSTAM, it īpaši APVIENOTAJAM SARAKSTAM, kurš, manā skatījumā, – cik jūs varat ciest?! Jūs redzējāt savus reitingus. Saprotu, ka jums droši vien ir kaut kāda vēlme pēc tam tos atjaunot, bet jūs vienkārši... konkrēti dabūjāt nokdaunu, konkrētu, riktīgu, un Kariņa kungs pat nav iesildījies, viņš vienkārši ar vienu rāvienu visu ir izdarījis. Malacis! Cepuri nost, goda vārds! Kaut jūs ticējāt tam, ka var izdarīt kaut ko savādāk. *(Starpsauciens.)* Paldies, paldies, paldies.

Man vēl ir deviņas minūtes, tā ka varu runāt. Šlesera kungs stundu runāja. Es mēģināšu bišķiņ ātrāk.

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētāja biedre
Zanda KalniņaLukaševica.

Sēdes vadītāja. Lūdzu nesarunāties ar zāli!

A. Rosļikovs. A kur Smiltēna kungs pazudis? *(Smiekli.)* Nu redziet, kas par ignorēšanu! Igors mani neklausās... Rajeva kungs vienmēr iet prom, Smiltēna kungs vienmēr iet prom. Paldies, ka jūs vismaz paliekat. *(Starpsauciens.)* Jā, tas ir tas svarīgākais moments.

Līdz ar to, ja mēs ejam cauri absolūti visām ministrijām, visam, kas ir izdarīts, visas tās reformas, kuras ir uzsāktas... nu ar baigu piepūli var pateikt, ka tas viss ir izdarīts pareizi, ar baigu piepūli var pateikt, ka tas viss ir Latvijas interesēs un tas kaut ko mainīs.

Nu, APVIENOTAIS SARAKST, goda vārds, jums šodien ir iespēja atjaunot savu vārdu, neskatoties, ka Smiltēns ir... Tavars ir aizbēdzis vai Smiltēns ir aizbēdzis. Vai abi divi. Goda vārds, šodien, nobalsojot kopā ar LPV, nobalsojot kopā ar ZZS, kopā ar PROGRESĪVAJIEM, ar "Stabilitātei!", jums ir iespēja reāli parādīt savu stāju un raksturu. Jūs taču ļoti labi saprotat, ka viss beigsies ļoti vienkārši – viņš jūs apspēlēs, un jūs būsiet ārpus borta. Bet tur jau nesanāks absolūti... pozīcijas pozīcijā kaut kādā veidā performēt kaut ko labu nesanāks. Jūs ļoti labi zināt, ka šī gada sākumā tika runāts par to, ka Kariņa kungs brauks uz Eiropu. Nu brauks viņš uz turieni, brauks! Viņš ir nopelnījis to. Kāpēc ne? A jūs visi paliksiet šeit. Viņam jūsu reitingi nav svarīgi, viņam arī turpmākie reitingi nav svarīgi. Viņam viss ir nokārtots, viss ir kārtībā.

Kolēģi, šodien ļoti svarīgi saprast vienu lietu: pilnīgi – pilnīgi! – vajag notīrīt to galdu. Pilnīgi! Un salikt visu no jauna. Nu nestrādā esošā shēma! Jūs taču paši redzat – nestrādā! Neviena ministrija uz doto momentu nefunkcionē kvalitatīvi, neviena ministrija uz doto momentu neatbilst cilvēku prasībām un cilvēku vēlmēm. Valstī uz doto momentu ir visdziļākā krīze. Kredīti lido uz augšu, jūs redzējāt vispār, kādi cipari. Es ļoti priecāšos, ja jums nav kredītu, bet, atvainojiet, piedodiet, – nenormāli cipari! *(Starpsauciens.)* Ļoti labi, bet jūs redzējāt, ko mūsu kaimiņi ir izdarījuši, lai kontrolētu šo jautājumu. Bet vispār kopējā labklājība, cilvēku labklājība... un tad šādas lietas viņi varēs normāli pārdzīvot. Jūs redzējāt, cik maksā uz doto momentu karstais ūdens Imantā. Par pieciem kubiem – 100 eiro. Tas ir absolūti nenormāli!

Jūs joprojām uzskatāt, ka jūsu valdība un jūsu premjers ir tas labākais? Jūs joprojām, APVIENOTAIS SARAKST, uzskatāt, ka jūs izdarāt kaut ko dižu, ka jūs tiešām kaut ko panāksiet? Neskatoties uz to, ka jums tas potenciāls ir ļoti milzīgs. Nepanāksiet, neizdosies. Viņš ir pārāk spēcīgs. Viņš ir pārāk spēcīgs, pārāk gudrs. Viņam ir ļoti, ļoti talantīga komanda, tas ir skaidrs. Līdz ar to, ja kāds jums nāk, APVIENOTAIS SARAKST, palīgā, talkā, izmantojiet to, jo tikai kopā mēs varam mainīt šo situāciju. Viens pats APVIENOTAIS SARAKSTS šīs koalīcijas ietvaros neko nevar izdarīt. Es to esmu jums teicis, kad nebalsoju par jums, kad jūs veidojāt šo valdību, godīgi pateicu, ka arī nebalsošu. Es jums varu pateikt arī tagad – jūs ar viņu vieni paši netiksiet galā, ņemiet mūsu palīdzību, un tad viss izdosies.

Paldies, kolēģi. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārcim Jencītim. Lūdzu! *(Starpsauciens: "Rosļikova kungs! Bet, ja kas, jūs dzird arī ēdnīcā." Smiekli. Starpsauciens: "Labu apetīti!")*

M. Jencītis (LPV).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Ministra kungs, kundzes, visi klātesošie! Manai uzrunai es esmu piešķīris nosaukumu. Es kādam cilvēkam jautāju, vai šāds nosaukums būtu labs,

un šis cilvēks man atbildēja: tas ir žurnālistikas cienīgs nosaukums, tāpēc arī to droši var lietot. Un es to nosaucu – "Kariņa kartelis". Kāpēc? Tāpēc, ka iemesls, kāpēc es personīgi esmu par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam, ir tas, ka ir izveidots partiju kartelis. Neatbilstoši mūsu Satversmei, mūsu Satversmes pamatprincipam "Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai". Un ekonomiskā transformācija, kas vakar tika pieminēta Dombura raidījumā, – ne deputāti, ne citi klātesošie, arī žūrijas cilvēki, nemācēja paskaidrot un nodefinēt, kas vispār ir šī ekonomiskā transformācija. Tāpēc arī es šo jautājumu atstāšu citiem, bet pieskaršos vērtību jautājumam.

Es esmu dzirdējis no JAUNĀS VIENOTĪBAS, dzirdējis esmu arī no Kariņa kunga, ka valdībai pietrūkst dinamikas un tāpēc vajag paplašināt koalīciju. Runājot par dinamiku, šeit nav tikai ekonomiskā transformācija, bet arī Stambulas konvencijas ratifikācija – Stambulas konvencijas ratifikācija, kas ir vērtību jautājums. Un tāpēc arī viens no iemesliem, kāpēc tiek veidots šāds partiju kartelis, ir cenšanās ieviest, ratificēt šo Stambulas konvenciju.

Draugi, tautai ir nozagta vara, vērtības, un par to vēl kādam ir jānes atbildība. Prezidenta vēlēšanas bija pierādījums tam... lai kā kāds censtos, piemēram, teikt (ko esmu arī dzirdējis), ka atbalstīt ZZS nenozīmē atbalstīt Lembergu, tieši tāpat arī to, ka Rinkēviča ievēlēšana nav saistīta ar vērtību balsojumu... manuprāt, tas bija vērtību balsojums, un tāds tas bija arī lielas daļas cilvēku acīs.

Es personīgi... Kad pēc šī balsojuma atgriezos mājās, mans kaimiņš atvēra logu un skaļā balsī (turklāt ar lamuvārdiem) sāka bļaustīties: kas jums tur tajā valdībā notiek! Es viņam apmēram mēģināju skaidrot, kas tad tur notiek, jo viņš jutās nodots. Tāpat jutos arī es, un tāpat jutās arī cilvēku vairākums, ko es esmu nodēvējis... kas šeit Saeimā jau ir "aizgājis" (ne tikai Saeimā, bet arī sabiedrībā) – vārdu virknējums "konservatīvais vairākums". Un es gribu atgādināt, kas tad ir konservatīvais vairākums, kas vispār ir konservatīvisms, lai varētu saprast, kas tad īsti notiek Latvijā un kāpēc arī es esmu par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam.

Tātad pašlaik Saeimā ir 36 liberāļi, liberālie deputāti, – JAUNĀ VIENOTĪBA un PROGRESĪVIE –, un ir 64 konservatīvie vēlētāji – LPV, AS, NA, ZZS un "Stabilitātei!". Tātad 36 procenti pret 64 procentiem.

Un kas ir konservatīvisms? Pēc *Britannica* enciklopēdijas – ieklausieties! – tā ir politiskā ideoloģija, kas uzsver tradicionālās prakses un institūcijas iepretim abstraktām vērtībām jeb lietām. Un kas ir "abstrakts"? No *tezaurs.lv* – tas ir tāds objekts, kas nepastāv reālajā telpā.

Stambulas konvencijas 3. un 4. pants ietver sociālās dzimtes jēdzienu, kas ir pretrunā ar bioloģisko dzimti, kas ir abstrakcija. Un faktiski, ja mēs runājam par konservatīvismu Latvijas izteiksmē, tad Latvijas konservatīvs un konservatīvo vēlētāju daļa ir par tradicionālu ģimenes modeli. Un tāpēc man nav nekādas daļas par prezidenta vai kāda cita cilvēka personīgo dzīvi, bet man ir daļa par vērtībām, par kādām balso, par kādām iestājas... un ar dažādām manipulācijām tās cenšas ieviest sabiedrībā.

Un par ko tad balsoja vēlētāji? Par ko viņi balsoja? Tauta to redz savādāk, nevis ar aizmiglotām acīm un politiskā tirgus piedāvātajiem labumiem, bet nedaudz savādāk. Un es atgādinu konservatīvo partiju programmas un paziņojumus par ģimenes vērtībām.

Protams, ir saprotami, ka mēs kaut kādus vārdus izsakām, kaut kādus atzinumus izsakām, paiet laiks, un atkarībā no informācijas, kas ir mainījusies, mēs varam mainīt savu viedokli. Tas ir normāli. Bet bioloģiskais dzimuma fakts nav mainīgs un neattiecas uz šo jēdzienu.

Bet sarkanās līnijas, draugi, ir pārkāptas. Un tam es gribu vērst savu uzmanību. Piemēram, ZZS savā partijas programmā atbalsta dabiskas ģimenes. Partijas valde 2021. gadā atbalstīja Satversmes grozījumus, lai nostiprinātu tradicionālo ģimeni, norādot, ka ģimene ir tikai vīrieša un sievietes laulība ar kopīgiem bērniem. Tāpat arī Armands Krauze (šodien viņš nav šeit klāt) sarunu forumā "T-elpa" norādīja, ka viņš atbalsta nepieciešamību savākt divas trešdaļas Saeimas deputātu balsu, lai nostiprinātu tradicionālās ģimenes jēdzienu Satversmē.

Un APVIENOTAIS SARAKSTS. Uldis Pīlēns ne tikai medijos, bet arī man personīgi ir teicis, ka viņš atbalsta laulību starp vīrieti un sievieti, konservatīvu jeb tradicionālu ģimenes modeli.

Nacionālās apvienības partijas programmā ir rakstīts, ka par savām vērtībām viņi sauc tādus jēdzienus kā ģimene un laulība, cilvēka dzīvība, daba un Dievs, un 13. Saeimā Nacionālā apvienība rosināja nostiprināt ģimenes jēdzienu, veicot izmaiņas arī Satversmes 110. pantā.

Par liberālajām partijām, kas arī ir pārkāpušas savas sarkanās līnijas. Ministru kabinets... Krišjānis Kariņš pirms vēlēšanām (gan arī pēc un vēlēšanu naktī) ir teicis, ka mēs īsti nevaram sadarboties ar ZZS, ja šī partija turpina turēties pie Lemberga. Saeimas vēlēšanu naktī Kariņš paziņoja, ka neredz iespēju arī turpmāk sadarboties ar ZZS, ja tā turpina turēties pie kādreizējā Ventspils mēra Aivara Lemberga. Tāpat arī Arvils Ašeradens dienu vēlāk teica – kamēr ZZS ir saistīta ar Aivaru Lembergu, ar šo partiju apvienību Jaunajai VIENOTĪBAI sarunas valdības veidošanas kontekstā nebūs iespējamas.

Tātad vēlētājs ir vēlējis par vienu partiju, par vienu cilvēku, bet rezultātā šie cilvēki realizē absolūti citu politiku.

Tāpēc es gribu atgādināt par dažiem ministriem un par valdībām, kuras ir atlaistas arī mazāku iemeslu dēļ.

2018. gadā Lietuvā tika atlaisti izglītības, kultūras un vides ministri, lai dotu impulsu jaunām reformām. Tas nozīmē, ka ministri tika atlaisti par solīto reformu neīstenošanu.

2008. gadā Latvijā ministre Ina Gudele tika atbrīvota no amata par to, ka par valsts naudu nopirka zemeņu kūku un šampanieti savas dzimšanas dienas pasākumam.

2022. gadā iekšlietu ministre Marija Golubeva bija spiesta atkāpties saistībā ar ziedu nolikšanu 9. un 10. maijā pie Uzvaras pieminekļa... izmantojot traktoru un nenodrošinot kārtību... tātad ziedu novākšanu.

2019. gadā Somijā atkāpās valdība, jo nespēja pabeigt veselības reformu līdz termiņa beigām.

Tātad šim partiju tirgus karteļa vadītājam ir vārds... Krišjānis Kariņš, un es esmu par to, lai izteiktu neuzticību Ministru prezidentam Kariņam. Mēs runājam par karteļiem, par būvniecības karteļiem, kuri slēdz aizliegtas vienošanās, bet vārds "kartelis" attiecas arī uz partiju vienošanos. Vēlētājs ir uzmests. Latvijas valsts suverēnā vara tautai vairs nepieder.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs
Edvards Smiltēns.

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Vilim Krištopanam.

Cienījamie kolēģi!

Krištopana kungs, jums ir dotas 15 minūtes debatēm, tāpēc es šobrīd jau nolasīšu iesniegumu.

Deputāti Edgars Tavars, Ainars Latkovskis, Rihards Kols, Viktors Valainis, Kristaps Krištopans, Kaspars Briškens un Aleksejs Rosļikovs ir iesnieguši iesniegumu ar lūgumu turpināt Saeimas šā gada 15. jūnija ārkārtas sēdi bez pārtraukuma līdz visu darba kārtības jautājumu izskatīšanai. Vai kādam no deputātiem ir iebildumi? *(Starpsaucieni.)* Ir, es dzirdēju vārdu "ir"? Kurš teica "ir"? *(Starpsauciens: "Nav!")* Nav. Kļūdījās. Tātad iebildumus...

Auguļa kungs, vai jūs pieprasāt balsojumu? Auguļa kungs pieprasa balsojumu. Demokrātijā jārespektē visi Saeimas deputāti un viņu viedoklis.

Lūdzu zvanu! Balsosim par to, lai turpinātu Saeimas šā gada 15. jūnija ārkārtas sēdi bez pārtraukuma līdz visu darba kārtības jautājumu izskatīšanai! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par – 77, pret – 4, atturas – 3. Līdz ar to lēmums ir pieņemts – strādājam bez pārtraukuma līdz visu darba kārtības jautājumu izskatīšanai.

Krištopana kungs, lūdzu, vārds jums.

V. Krištopans (LPV).

Priekšsēdētāja kungs! Dārgie deputāti! Es vēlreiz atgriezīšos pie budžeta likuma 1. panta, kuru mēs pieņēmām 8. marta rītā. Es jau toreiz par to runāju. 1. pantā ir pieci prioritāšu punkti – šīs tā saucamās iespējami labākās koalīcijas.

Pirmais – drošība. 220 miljonu iepirkums. Garisons joprojām ir valsts sekretārs, ir savā amatā, kaut kādus pāris ierēdnīšus atlaida, ar to arī viss lēnām noklust, kaut arī nav saprotams, vai tur lauž vai nelauž to līgumu.

Otrā prioritāte – izglītība. Skolotāju streiks, skolu slēgšana. *(Zvana telefons.)* Re, man zvana mani piekritēji, es nogriezīšu skaņu.

Trešais – enerģētika. "Sadales tīkla" tarifs saules paneļu uzstādītājiem – vienam otram – pieauga par 720 procentiem. Kur pazuda utopiskais Skultes termināļa projekts? Enerģētikas ministru, kā Ainārs Šlesers teica, neviens Latvijā nepazīst un droši vien līdz valdības demisijai tā arī neiepazīs.

Ceturtā prioritāte – konkurētspēja. Darbaspēku joprojām Latvijā ieved poļi. Uzņēmējdarbības vide kļūst aizvien nepievilcīgāka, katru dienu kāds uzņēmums vai bizness tiek pārreģistrēts uz Igauniju. "Kapitālā remonta" rezultātā tā saucamā pelēkā nauda tiek arestēta miljoniem, konfiscēta miljoniem, baltā nauda skatās lielām acīm, groza galvu un met milzu līkumu apkārt Latvijai. 160 tūkstošiem latviešu ir konti *Revolut*. Kā saka Kazāka kungs, Latvijas Bankas prezidents, – vārgā kreditēšana. Ne valdības vadītājs, ne finanšu ministrs pat nezina, ka kreditēšanu joprojām ierobežo atsauces uz 2008. gada krīzi, ka mums kreditēšanas normatīvi ir daudz, daudz sliktāki (attiecībā uz kredītņēmējiem un kredītu izsniegšanu) nekā Igaunijā vai Lietuvā.

Daudzi piemin *Moneyval*. Kāds *Moneyval*? Ja es būtu valdības vadītājs, es kopā ar finanšu ministru jau trīs reizes būtu bijis Vašingtonā un piecas reizes Frankfurtē – Eiropas Centrālajā bankā –, lai pateiktu, ka mums nerezidentu naudas vairs nav. 10 miljardi aizgāja dažos mēnešos. Priekš kam vajadzīgs FID? Lai mūsu pensionāri pildītu anketas, kurās viņi raksta, ka viņi

nenodarbojas ar terorisma finansēšanu? Kad es pajautāju Platača kungam (FID), cik mums ir apsūdzētu cilvēku par terorisma finansēšanu, – nulle! Nulle, bet miljoni cilvēku pilda anketas.

Piektais punkts, piektā prioritāte – dzīves kvalitāte. Sabiedrības veselība. Tādas rindas vēl nekad nav bijušas. Faktiski mēs esam pārgājuši uz maksas medicīnu.

Un tagad vēlreiz atgriežamies pie iespējami labākās koalīcijas. Tad kāda būs nākošā? Iespējams, vēl labāka? Nu paskatīsimies. ZZS aicina pie apaļā galda piecas partijas. Kāpēc ne sešas? Tāpēc, ka sesto nevar aicināt, jo es esmu nozīmēts par "Kremļa projektu". Ja paaicinās "Kremļa projektu" pie galda, tad jau tas cipars ir tāds, ka tur pēkšņi var saskaitīt, ka Jaunajai VIENOTĪBAI nav vietas koalīcijā. Un tāpēc mūs jānostumj cik vien tālu prom...

Bet, nu, priekš tam jau, redziet, ir šis hūdijs ar šo uzrakstu. Būs jau vien jāatlaiž tā Saeima, nekas cits neatliks. Paši jau jūs uz to uzprasāties. Ja pie tā apaļā galda var sēdēt Lembergs... divi viņa partijas deputāti (viņš nav ievēlēts), ja pie tā apaļā galda var sēdēt Pīlēns, kurš nav ievēlēts, tad kāpēc nevar sēdēt Šlesers, kurš ir ievēlēts? Tikai tāpēc, ka kādam ir ienācis prātā viņu nozīmēt nepareizajā frontes līnijas pusē? Bet viņš ir ievēlēts, un viņu ievēlēs vēlreiz un vēlreiz.

Un visbeidzot. Jūlijā daudz cietusī latviešu tauta, zem varavīksnes karogiem dziedādama, maršēs uz lielo Dziesmu svētku estrādi. Un par to tiešām liels paldies Jaunajai VIENOTĪBAI. *(Daži aplaudē.)*

Paldies.

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Svetlanai Čulkovai.

S. Čulkova (ST!).

Priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Ziniet, es saprotu, ka Kariņa kungam ir tiešām vienalga, kas tagad notiek šeit, bet tomēr es pastāstīšu jums.

Pagājušā gada decembrī iesniegtā deklarācija par Artura Krišjāņa Kariņa vadītā Ministru kabineta iecerēto darbību strādā tikai uz papīra.

Izglītības sistēma vairāku reformu rezultātā ir cietusi sakāvi, mums trūkst pedagogu, atalgojuma sistēma joprojām nav konkurētspējīga, un šā gada septembrī izglītības nozarē mūs gaida vēl daudz pārsteigumu, kurus mums jau sagatavojis Krišjānis Kariņš.

Veselības aprūpes sistēma, pateicoties Kariņa valdības politikai, vidusmēra cilvēkam vairs nav pieejama savas dārdzības dēļ. Savukārt uz valsts apmaksātiem veselības pakalpojumiem jāgaida pusgadu un vairāk.

Kariņa kungs, vai jūs zināt, cik maksā vizīte pie ārsta? Paldies. Viņš nezina.

Konkurētspēja ir zem katras kritikas.

Tiesiskums un cīņa pret korupciju. Šajā aizsegā jūs cīnāties paši pret savu tautu, saviem cilvēkiem, izdomājot jaunus, prettiesiskus mehānismus. Protams, kamēr varas iestādes ir tik aizņemtas ar savas tautas spīdzināšanu, pievērsties korupcijas apkarošanai vienkārši vairs neatliek laika.

Kolēģi, es varu ilgi runāt, bet galvenais, ko es vēlos pateikt, ir tas, ka Kariņa kungs ir parādījis mums visiem, kā strādāt nevajag.

Es aicinu Kariņa kungu atkāpties no amata un negaidīt, kamēr viņu noņems. Ja ne, tad mēs izdarīsim visu, lai kopā ar Latvijas tautu Kariņa valdību atlaistu.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Jekaterinai Dorošķevičai.

J. Dorošķeviča (ST!).

Labdien, cienījamie kolēģi! Šodien mēs izskatām neuzticību premjeram vairāku iemeslu dēļ. Minēšu vairākas problēmas, ar kurām šis Ministru kabinets Krišjāņa Kariņa vadībā nespēj tikt galā.

Pirmkārt, veselības aprūpes jomas finansējums. Pati pieeja, kur ko pārdalīt, lai sagrabinātu... medicīnas nozari, pašā pamatā nepareiza. Piemēram, mums Latgalē Daugavpils reģionālajai slimnīcai rudenī draud bankrots, ja nebūs risinājuma... pildīt finansējumu. Latvijas slimnīcām 2023. gadā piešķirts par trešdaļu mazāk naudas, nekā nepieciešams, slimnīcas prasa lielāku finansējumu, citādi būs jāierobežo pakalpojumi. Taču tas netiek sadzirdēts.

Otrkārt, izglītības jomā – LIZDA streika vienošanās izpildes novilcināšana, kā arī labas pārvaldības principu ilgstoša ignorēšana un Ministru prezidenta aroganta attieksme pret nozari kopumā, nepārdomātas skolu reformas, kuras pasliktina skolēnu zināšanu līmeni, pedagogu trūkums un valdības nespēja saprast, kā risināt situāciju.

Treškārt, problēmas tautsaimniecībā un ekonomikā. Cilvēki turpina izdzīvot no mazām algām, vēloties... Veikalos cenas pieaug vēl vairāk, bet valsts labklājības līmenis aizvien samazinās. Manuprāt, tas jau ir pietiekami, lai saprastu *(Starpsaucieni.)*, ka esošajai valdības darbībai ir nopietni trūkumi.

Paldies.

Es nedzirdu, ko jūs bļaustāties. *(Daži deputāti aplaudē. Starpsaucieni.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Nataļjai Marčenko-Jodko.

N. Marčenko-Jodko (ST!).

Cienījamais Saeimas priekšsēdētāj! Godātie kolēģi! Vēlos "pateikties" Kariņa kungam par īpašiem "nopelniem" izglītības jomā.

Skolotāju vārdā izsaku īpašu "pateicību" par reformu "Skola 2030". Kvalitatīva izglītība un izglītības sistēma ir praktiski iznīcināta.

Atsevišķu "pateicību" vēlos izteikt no skolēniem, kas šogad beiguši... un nokārtojuši eksāmenus, un to skolotājiem. Tāds haoss mums vēl nekad nav bijis.

Un no sevis personīgi vēlos "pateikties" Kariņa kungam par to, ka kovida laikā es biju atstādināta no amata, jo nevēlējos piespiedu vakcināciju. Jā, patiesībā mani neatstādināja, jo es aizgāju pati.

Bet – 62 tūkstoši cilvēku tika atbrīvoti no darba, atstāti bez iztikas līdzekļiem, to skaitā – pedagogi. Un par to jums īpašs "paldies".

Tāpēc šodien es atbalstu pieprasījumu par jūsu demisiju, Kariņa kungs. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Dmitrijam Kovaļenko.

D. Kovaļenko (ST!).

Augsti godātais priekšsēdētāj! Godātie ministri! Godātais Ministru prezident! Es neaizņemšu daudz jūsu laika, bet es jau sen vēlējos izteikties par šo jautājumu.

Man nav nekā personīgi pret Kariņa kungu. Dzīvē es cenšos vadīties pēc principa, ka ir jānovērtē cilvēka darbības, nevis viņa personība, jo patiesos iemeslus viņa darbībām mēs varētu nezināt un tikai minēt.

Bet viņa valdīšanas laikā nomira mans sievastēvs – sakarā ar ierobežojumiem, kuri tika ieviesti Covid-19 dēļ. Cilvēki cieta vairāk no šiem ierobežojumiem nekā no paša Covid-19. Viņam nevarēja laicīgi veikt plānoto operāciju, jo parādījās pozitīvs Covid-19 tests. Divas dienas nebija, bet trešajā dienā pēkšņi parādījās. Slimnīcas slēdzienā tika norādīts nāves iemesls – Covid-19. Jūs veidojat savu statistiku šādā briesmīgā, necilvēciskā veidā.

Mana māte praktiski tika atlaista no darba, viņu piespieda aiziet pēc savas gribas tikai tāpēc, ka viņa nevēlējās vakcinēties. Patiesībā viņai ir alerģija pret daudziem medikamentiem. Kad viņa jautāja par vakcīnas sastāvu, viņai nevarēja atbildēt, teica: "Dariet, tad redzēsim."

Arī man ar sievu neizdevās pilnvērtīgi pabeigt mācības augstskolā tikai tāpēc, ka nebijām vakcinēti un nevakcinētiem studentiem tika liegtas nodarbības klātienē.

Un tādu stāstu ir daudz. Praktiski katrā ģimenē kādam ir bijusi slikta pieredze ar nepārdomātiem un pat absurdiem valdības – Krišjāņa Kariņa vadītās valdības! – pasākumiem.

Paldies par uzmanību.

Un lūdzu atbalstīt lēmuma projektu. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Jānim Patmalniekam.

J. Patmalnieks (JV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Ministru prezident! Ministres! Kolēģes un kolēģi! Tātad šodien skatām Saeimas lēmuma projektu "Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam".

Ir vērts atgādināt, ka saskaņā ar Ministru kabineta iekārtas likumu Ministru kabinets uzskatāms par atkāpušos, ja Saeima lemj par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam. Tātad šis balsojums ir ne tikai par neuzticību Ministru kabineta vadītājam, bet arī par neuzticību visiem ministriem.

Redzot diskusijas starp Saeimā pārstāvētajiem politiskajiem spēkiem, saprotama atsevišķu frakciju vēlme izmantot šo situāciju, lai jau atkal aicinātu kādu atlaist.

Neskatoties uz šiem pieprasījumiem Saeimā, Ministru kabinets strādā – ik nedēļu tiek pieņemti nozīmīgi lēmumi, kuri paaugstina sociālo drošību un valsts drošību kopumā, kā arī ekonomikas attīstību. Minēšu dažus piemērus.

Šonedēļ tika apstiprināti nozīmīgi Ministru kabineta noteikumi par valsts meža zemju izmantošanu vēja enerģijas attīstībai, kuri nodrošinās jaunu elektroenerģijas ražošanas jaudu veidošanu Latvijā un labākas cenas elektroenerģijas patērētājiem. Tā ir arī atbilde tiem, kuri jautā, kurp mēs virzāmies enerģētikas politikā. Enerģijas ražošana no atjaunīgajiem resursiem ir vienīgā atbilde uz klimata pārmaiņu un Krievijas uzsāktā kara radītajiem izaicinājumiem.

Ir notikusi nozīmīga virzība valsts drošības stiprināšanā – darbu sācis valsts aizsardzības dienests.

Ir noslēdzies iepirkums attiecībā uz pretgaisa aizsardzības sistēmu, lai izveidotu "Livonijas vairogu" – Latvijas un Igaunijas gaisa telpas aizsardzības sistēmu. Abas valstis kopīgi iegādāsies sekmīgi Ukrainā strādājošu iekārtu veidu *IRIST*. Turpinās darbs, lai iegādātos krasta aizsardzības sistēmas un raķešu artilēriju. Latvija kļūst drošāka ik dienu.

Ziņas par robežsargu neatlaidīgo darbu nesasniedz mūs katru dienu, bet iekšlietu dienesti diendienā turpina rūpēties par valsts robežas drošību, atvairot ar jaunu sparu atsākušos hibrīduzbrukumus Latvijai.

Sociālajā jomā ir turpināts sniegt atbalstu energoresursu cenu krīzē plašām sabiedrības grupām. Ir izstrādāta un ieviesta minimālo ienākumu līmeņa reforma, tā palīdzēs vismazāk aizsargātajām personām – cilvēkiem ar invaliditāti, minimālās vecuma pensijas saņēmējiem, minimālās invaliditātes pensijas saņēmējiem, personām, kuras zaudējušas apgādnieku.

Pateicoties valdības aktīvajam darbam, šogad ir plānots ekonomikā investēt vēsturiski lielāko struktūrfondu apjomu – apmēram 1,2 miljardus eiro. Gada pirmajā ceturksnī ir izmaksāts Eiropas Savienības fondu projektu ieviesējiem vairāk nekā pagājušā gada pirmajā pusē.

Reģistrētā bezdarba līmenis maija beigās ir sasniedzis vienu no zemākajiem līmeņiem, kādi ir pieredzēti, – 5,5 procenti no ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaita. Savukārt vidējā darba samaksa ir pieaugusi līdz 1462 eiro.

Šī gada pirmajā ceturksnī iekšzemes kopprodukts pieauga par 0,8 procentiem – tas ir turpinājums stabilai tendencei, neskatoties uz visiem satricinājumiem. Jaunākie dati liecina, ka šis gads noslēgsies ar visstraujāko izaugsmi starp Baltijas valstīm. Valstī turpinās ekonomiskā attīstība.

Tomēr nedrīkstam aizmirst arī par satraucošu situāciju Latvijas sabiedrībā kopumā un atsevišķās nozarēs.

Kolēģi! Mūs turpina satricināt ziņas par vardarbību ģimenēs. Jāatzīst, ka paši neesam varējuši tikt galā ar šo problēmu. Valsts institūcijas nespēj kritiski paskatīties uz savu darbu, un vainas novelšana uz citiem prasa tālejošu rīcību. Lai šo vardarbību izskaustu, ir nepieciešami uz pasaules labāko praksi balstīti risinājumi mūsu tiesībaizsardzības iestāžu darbā. Jāizstrādā visaptveroša sistēma, politika un pasākumi, lai aizsargātu visus vardarbības ģimenē upurus un palīdzētu tiem. Jānodrošina atbalsts un palīdzība organizācijām un tiesībaizsardzības institūcijām, lai tās varētu sekmīgi, efektīvi sadarboties. Pasaulē ir izstrādāti starptautiski ietvari, kas palīdz valstīm sasniegt šos mērķus, mums pašiem tikai jāgrib to darīt.

Liekas neticami, bet ir fakts, ka atsevišķas skolu kategorijas Latvijā nenodrošina minimālos izglītības standartus. Tas ir šokējoši. Ir nepieciešamas pārmaiņas tajā, kā valsts sniedz izglītības

pakalpojumu bērniem. Ministrija jau izstrādā ilgtspējīga skolu tīkla kritērijus, pēc kuriem turpmāk varētu tikt vērtēta pašvaldību skolu tīkla efektivitāte. Galvenie rādītāji, kurus Izglītības un zinātnes ministrija rosina ņemt vērā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu, pieejamu un kvalitatīvu izglītību visiem Latvijas bērniem, būs skolu sasniedzamība, skolēnu skaits klašu grupās un pedagoģiskā personāla kapacitāte. Ceram sagaidīt, ka līdz vasaras beigām ministrija piedāvās skaidru plānu, kā nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visiem Latvijas skolēniem.

Latvija dramatiski atpaliek no kaimiņvalstīm fondu tirgus kapitalizācijas rādītājos. Igaunija un Lietuva savus valsts uzņēmumus ir kotējušas fondu biržā, tādā veidā dodot ikvienam valsts iedzīvotājam iespēju gūt dividendes no šiem uzņēmumiem... ne tikai caur maksājumiem valsts budžetā, bet arī caur tiešu dalību uzņēmumos kā akcionāriem. Šis solis ir uzlabojis gan kapitālsabiedrību pārvaldību, gan arī šo valstu fondu biržas padarījis par pievilcīgām vietām, kur piesaistīt attīstības kapitālu uzņēmumiem.

Ministru kabinets šajos jautājumos ir spēris pirmo soli, tomēr tālākie būs Saeimas ziņā – cik pārliecinošus lēmumus spēsim pieņemt. Kā redzams, jau notiek darbs pie pārmaiņu izstrādes. Tomēr viegli pamanīt, cik grūti kopumā rit sabiedrībā diskusijas par jebkādām esošās kārtības izmaiņām.

Kolēģi! Jau ilgāk nekā gadu mūsu kaimiņvalsts Krievija turpina iebrukumu Ukrainā. Politiskajiem spēkiem ir jāpulcējas ap vērtībām – nacionālu, eiropeisku un demokrātisku Latviju, kuras sabiedrība būtu izglītota, vesela un droša par nākotni. Stingri jāiestājas par tiesiskumu, drošību, eiroatlantisko kursu, latviešu valodas statusa nostiprināšanu, iekļaujošu sabiedrību – tās ir pamatvērtības, uz kurām jābalstās Saeimas kopīgajam darbam un tās īstenotajai politikai. Tikai tā būs iespējamas izmaiņas gan izglītības sistēmā, gan veselības aprūpē, gan cilvēktiesību jautājumos un daudzos citos.

Manuprāt, Ministru prezidents un Ministru kabinets kopumā ļoti labi pārstāv šīs vērtības, un tāpēc aicinu neatbalstīt lēmuma projektu par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam.

Paldies ierosinātājiem par diskusiju. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Jānim Dombravam.

J. Dombrava (NA).

Godātā Saeima! Skatoties uz aizsardzības un drošības jomu, es varu teikt, ka valdības darbs ir bijis maksimāli dinamisks un ka dinamikas ziņā būtu grūti atrast kādu citu brīdi, kad vēl ātrāk darbs būtu ritējis uz priekšu tik būtiskos jautājumos.

Dažu mēnešu laikā ir pieņemts Valsts aizsardzības dienesta likums, kura projektu ilgstoši nespēja izkustināt no vietas. Ne tikai ir pieņemts likums, bet ir arī pieteicies pietiekami liels skaits brīvprātīgo, lai valsts aizsardzības dienests varētu kvalitatīvi sākt savu darbību.

Pēc liberāļu darbošanās aizsardzības resorā ir izdevies uzsākt darbu pie iepirkumu sistēmas sakārtošanas, likvidējot visus nesmukumus, ko kāds bija sastrādājis.

Saeimā ir pieņemti likumi informācijas aizsardzības jomā. Ir notikusi aktīva pretdarbība Krievijas ietekmes aģentiem (dažādās jomās, tostarp – arī veicot likumdošanas aktu izmaiņas).

Likumprojekts "Militārā poligona "Sēlija" izveides likums" aizvadītajā nedēļā nonāca Saeimā un, pateicoties aktīvam darbam, nākamnedēļ jau būs pieņemts galīgajā lasījumā. Milzīgais

infrastruktūras objekts, kurš varētu tikt saukts par desmitgades lielāko infrastruktūras objektu militārajā jomā, piedzīvo ļoti dinamisku un strauju virzību uz priekšu.

Bruņojuma jomā ir pieņemti lēmumi, kas ļaus Latvijai iegūt spējas, kādas nekad Latvijas bruņoto spēku pastāvēšanas vēsturē mums nav bijušas.

Arī Ārlietu ministrija pietiekami daudz ir darījusi drošības stiprināšanas jomā, piemēram, sankciju režīma pilnveidošanā, pierādījumu vākšanā par Krievijas pastrādātajiem noziegumiem Ukrainā. Ir mērķis saukt pie atbildības kara noziedznieku.

Izcelšu arī vienu lietu, kas, man liekas, ir ļoti būtiska. Šis bija vismierīgākais 9. maijs, kādu mēs esam pieredzējuši kopš ilga, ilga laika. Izcila darbība.

Skaidrs, ka ir problēmas, ir ļoti daudzas lietas, kuras ikviens vēlētos ātri atrisināt (piemēram, banku nozarē), bet es domāju, ka šūpot valdību, mēģināt to pārveidot, šajā situācijā mēģinot pieslēgt valdībai politisko spēku, kurš pat šodien nespēj atbalstīt steidzamību likumprojektam par Sēlijas poligonu, – tā ir bezatbildība. Es *(Starpsaucieni.)*... Es runāšu ar Levita kunga vārdiem: "Ne ar manām rokām." Tāpat es varētu teikt, ka ne ar mūsu rokām tiks īstenotas kaut kādas parādu nolīdzināšanas vai kādas citas lietas.

Šajā ģeopolitiski sarežģītajā laikā valdība pierāda, ka spēj efektīvi strādāt šajā sastāvā, tāpēc mēs balsosim "pret" šo neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam un esam gatavi arī tālāk strādāt. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Viktorijai Pleškānei.

V. Pleškāne (ST!).

Godātais priekšsēdētāj! Godātie kolēģi! Jā, šodien mēs izskatām jautājumu par Krišjāņa Kariņa demisiju, bet es gribu izstāstīt, ka vēl iepriekšējos četros gados... varbūt jūs aizmirsāt, kas mums bija. Man svarīgāk būtu par tiem iepriekšējiem četriem gadiem šeit minēt, jo – ja mums būs vēl kaut kāda ārkārtas situācija – lai dievs to nedod! –, es nedomāju, ka premjera kungs varēs pārvarēt to vai varēs vadīt valdību ārkārtas situācijā, jo, kad mums bija ārkārtas situācija sakarā ar kovidierobežojumiem, kovidizaicinājumiem, premjera kungs netika galā ar to.

Kovidizaicinājumi bija ne tikai premjeram, bet tie bija visai tautai, it īpaši Latgales reģionam. Kariņa kungs, jums bija izbraukuma sēde Ludzā. Jūs atceraties – kad jūs bijāt Ludzā... jūs braucāt garām Ludzai... apmeklējāt Ludzu, apmeklējāt Rēzekni, Viļānus, Varakļānus...

Kovida laikā jūs aizliedzāt strādāt mazajiem veikaliņiem; mums tajās pilsētiņās lielveikalu nav, un tajā laikā mums vajadzēja, ziniet, skraidīt un prasīt, lai attaisītu veikalu, lai nopirktu bērniem cimdiņus, zeķītes, zābaciņus.

Es domāju, ka jūs netikāt galā ar tiem izaicinājumiem, kas tolaik bija. Tajos laikos mums bija *quest* spēles – kā mēs skraidījām, meklējām, kā mums izdzīvot. Tas ir pirmais – ka mums bija slēgti veikali.

Otrais. No reģioniem... Ludzai apkārt ir daudz pilsētiņu, Pasiene un citas apdzīvotas vietas. Viņiem kursē autobusi, un autobusi veda vecos cilvēkus, kuri dzīvo apkārtnē, uz Rēzekni un atpakaļ. Cilvēki nevarēja nokļūt uz mājām. Zināt, kāpēc? Tāpēc, ka ierobežojumi bija arī attiecībā uz sēdvietu skaitu autobusos. Un ko cilvēkiem bija darīt? Kājām iet? Un tāpēc autovadītājiem vajadzēja pārkāpt likumus, pārkāpt ierobežojumus un ņemt autobusā iekšā vecos cilvēkus.

Jūs to aizmirsāt. Bet es ļoti labi atceros, jo katru otrdienu, katru ceturtdienu es gaidīju jūsu... sēdes. Es – kā darba aizsardzības speciālists – tajos laikos ar šausmām domāju: ko man vajadzēs vēl ieviest, ar kādiem ierobežojumiem man vajadzēs vēl strādāt?! Es neuzskatu, ka tie bija normāli.

Tālāk. Piespiedu vakcinācija. Kariņa kungs, jūs solījāt, ka mums nebūs piespiedu vakcinācijas, bet tāda bija. Cilvēki to atceras – ar asarām gāja piespiedu veidā vakcinēties.

Tas nebijāt jūs – jūs, tā teikt, pārdalījāt savu spēku... uzvēlāt uz tiem uzņēmumiem, uz darba devējiem, un darba devējam vajadzēja pierunāt cilvēkus iet vakcinēties. Ar asarām cilvēki gāja, bet jums – vienalga! Es skatos, es redzu.

Uzņēmumi, kuri nevarēja strādāt tādos apstākļos, arī cieta un tika slēgti. Pakalpojumu sniedzējiem... Atceraties, ka mēs nevarējām pie friziera aiziet, mežā vajadzēja cirpt matus, jūs atceraties? Es atceros. Es atceros, ka Saeimas deputāts Zariņš cirpa matus tiešraidē. *(Starpsauciens: "Jā!")* Tas ir normāli? Tas nebija normāli. Cilvēku maldināšana bija visu laiku. Atceraties komandantstundas? Tas arī nav normāli, tas nebija normāli! Ārstu apmeklēšanas aizliegumi – cilvēki mira ne tikai no kovida, bet arī no tā, ka nevarēja iet pie ārstiem, nevarēja saņemt medicīniskos pakalpojumus.

Tālāk. Ko es varu vēl...? Ziniet, man neliekas normāli arī tas... un es aicinu jūs padomāt par to, ka cilvēkam, kurš ieņem tik augstu amatu, nevajadzētu būt divām pilsonībām. Tas ir drošības jautājums: kuru valsti cilvēks aizstāv – mūsu vai citu?

Vēl. Cik mums bija slikto reformu? Mums bija administratīvā reforma, kura neiztur kritiku. Mums līdz šim ir sodīšana... tiesu lietas par to, ka mēs nevaram tikt galā – kurš kam... un kas kam pieder pēc tās reformas.

Vēl kas mani satrauc. Kā ģimenes ārsts var nopirkt īpašumu trīs miljonu vērtībā? Es nezinu. Mīļā tauta, mīļie ģimenes ārsti, vai kādam ir iespēja nopirkt par tādu summu kādu īpašumu? Man nav. Bet jums?

Ā, bija viens loģisks kovidlaika lēmums – ieteikums braukt ar kaimiņu uz darbu. Vot, tas bija loģisks! Bet kaimiņš atteica visiem, pateica, ka viņš nevedīs viņus.

Tie bija kovidlaiki, ar kuriem Kariņa kungs nevarēja tikt galā. Un tāpēc es saku: ja būs vēl viena kaut kāda ārkārtas situācija, diez vai mēs tiksim galā ar tādu vadību.

Bija solīta industrializācija, bija solīta transformācija. Kur tās ir? Nav neviens sataisīts... solījums nav izpildīts. Ko mēs gūsim... ko iegūst iedzīvotāji no tām reformām, no tiem solījumiem? Mediķi joprojām gaida, kad sakārtos veselības sistēmu, un ceļ trauksmi, ka nauda pacientu ārstēšanai strauji izsīkst. Arī pedagogi gaida, kad viņiem pieaugs atalgojums un tiks kompetenti skaidrots, kā tad mums notiks tā reforma. Neviens nesaprot, skolotāji arī nesaprot, kad un kuras skolas būs slēgtas.

Visa sabiedrība ar satraukumu gaida, kas būs ar pensiju pieaugumu. Un tas tikai no jūsu vārdiem. Tas ir ļoti slikti – turēt sabiedrību tādā šokā un tādā stāvoklī.

Tāpēc mūsu frakcija... un izaicinājums mums arī ir tāds, ka mums jāmaina premjers un jāmaina mūsu valsts virziens uz to, lai cilvēkiem būtu labklājības līmenis augstāks, lai cilvēki būtu laimīgi.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Kristapam Krištopanam.

K. Krištopans (LPV).

Godājamais Saeimas priekšsēdētāj! Cienījamās kolēģes! Godājamie kolēģi! Vakardien es skatījos savu mīļāko latviešu raidījumu "Kas notiek Latvijā?" un kārtējo reizi pārliecinājos, ka neviens šajā valstī līdz galam nesaprot, kas ir ekonomiskā transformācija – ne dalībnieki, ne skatītāji. Transformācija ir tā kā tāds Lieldienu zaķis, tā kā zobu feja, to nevar nomērīt, neviens nezina, kad tā ir sākusies, neviens nezina, kad tā beigsies, neviens pat nezina, vai vispār ir sākusies.

Jau pusgadu, Kariņa kungs, jūs barojat mūs ar šo savu fantāzijas augli. Es nemelošu, man ir ļoti daudz tuvu draugu, kuri balsoja tieši par jums, un viņi man nereti prasa: "A ko tu tur Saeimā dari?" Es saku: "Es nodarbojos ar ekonomikas transformāciju." Viņi saka: "Ļoti labi."

Bet pavisam objektīvi – es domāju, mums vajadzētu paskatīties, kas pusgadā ir izdarīts, kādas reformas veiktas, kādi darbi veikti. Tie paši mani draugi saka: "Nu, piemēram, Rīgas attīstības plāns ir atbloķēts." Un es pie sevis domāju: "Jā, nu tas nu gan ir baigais darbs! Mēs atbloķējām plānu, kuru Kariņa valdība numur viens nobloķēja."

Nākamais, ko nereti cilvēki saka, ka ir tā Klimata un enerģētikas ministrija, zaļais kurss. Ja mēs reāli paskatāmies uz komunālajiem maksājumiem, kuri vēl joprojām cilvēkiem ir, ja paskatāmies uz "Sadales tīkla" pieslēguma tarifiem, kas ir visaugstākie Baltijā, es domāju, ka mums būtu jākaunas, ka mums vispār ir tāda Klimata un enerģētikas ministrija.

Vēl mani draugi, kuri balsoja par Krišjāni Kariņu, saka: "Mēs izveidojām obligāto militāro dienestu." Jā, ir tāda lieta, bet tur ir iesaukti 500 cilvēki, puse no viņiem trīs kilometrus nevar noskriet, un tā otra puse noskrien lēnāk par mani.

Kariņa kungs, par vadītāju – tā ir profesija, tas nav amats. Un labs vadītājs nemeklē vainīgos. Tas visvairāk man personīgi jūsos (un neuztveriet to personīgi) nepatīk – *okay*, tas, ka nav rezultāta, vēl būtu piedodams, bet jūs visu laiku meklējat vainīgos. Tad tā bija Meņģelsones kundze, tagad tas ir APVIENOTAIS SARAKSTS, Nacionālā apvienība, eventuāli tas būs Lemberga kungs, pēc tam vainīgs būs Valainis, Briškens.

Tai pašā laikā, Kariņa kungs, es nezinu, vai jūs zināt, bet Latvijā ir 50 tūkstoši pensionāru, kuriem pensija ir līdz 200 eiro mēnesī, viņi pārtiek no 50 eiro nedēļā. Sporta apakškomisijā es otrdien uzzināju, ka mūsu veselīgais dzīves ilgums ir visīsākais Eiropā. Nu kas pie tā ir vainīgs? Rosļikovs ir pie tā vainīgs? Šlesers ir pie tā vainīgs? Nu, tie ir tie reālie fakti.

Tāpēc es gribētu jūs personīgi rīt uzaicināt uz tautas protestu, kas notiks pulksten 19.00 pie prezidenta pils *(Smiekli. Starpsaucieni.)*, un jūs varēsiet visiem pastāstīt par ekonomisko transformāciju, par jūsu grandiozajiem plāniem *(Starpsaucieni.)*... Nerunā ar zāli!

Sēdes vadītājs. Krištopana kungs, jūs nedrīkstat runāt ar zāli, bet zāle ar jums drīkst runāt.

K. Krištopans. Jūs varēsiet izstāstīt, kā jūs realizēsiet savu politiku. *(Starpsauciens: "Nereklamē partijas saietus!")* Tas nav partijas pasākums, tas ir tautas protests.

Paldies. *(Starpsaucieni. Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Lindai Liepiņai.

L. Liepiņa (LPV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Kariņa kungs! Kariņa kunga mugura! *(Dep. A. Šlesers: "Kariņa kungs!")* Šī ir tāda krēslu valdība, valdība, kurā notiek nemitīga cīņa par krēsliem. Tur nav pat svarīgi –divas kājas, trīs kājas. Visi ir aizmirsuši par darbiem. Jauni amati ir svarīgi. Un milzīgs algu kāpums amatpersonām, par kuru, starp citu, Kariņa kungam, kurš tagad ļoti aktīvi sarunājas ar zāli... par šo milzīgo algu kāpumu Saeima – un es pavisam nopietni tagad – uzdeva Kariņa kungam atnākt ar ziņojumu, iesniegt Saeimai ziņojumu līdz šā gada 15. aprīlim. Kariņa kungs, kur ir ziņojums? Izdarījāt? Neizdarījāt. Nu pat neinteresē Kariņa kungu.

Mēs arī esam Saeimā deputāti. Mēs jau neprasām, mēs uzdodam. Un kur tad ir? Mēs neprasām, lai Kariņa kungs nāk un atskaitās, lai nāk izpētījis, atskaitās, vai tā reforma tām algām bija pamatota, nebija pamatota. Un tā mēs dzīvojam. Saeima kaut ko uzdod, valdība nepilda. Pilnīgi vienalga, pilnīgi vienalga! Arī tagad ir pilnīgi vienalga. Kāda velna pēc Latvijas tautai ir vajadzīga tāda Saeima un tāda valdība? Saeima uzdod, aizmirst un neprasa izpildīt darbus. *(Starpsauciens.)*

Kariņa kungs, jūs nekad neesat bijis un arī nekad nebūsiet mans premjers (un šī nav pirmā reize, kad es to saku no šīs tribīnes), jo jūs esat tāds – nekāds, bez mugurkaula. Latviešiem ir tāds teiciens, un latvieši teiktu – ne cepts, ne vārīts. Angļi droši vien teiktu – *nothing special*. Jūs nekad ne par ko neuzņematies atbildību. Jūs aizslīdat prom kā tāds zutis no atbildības. Jums ir vienalga, kas notiek ar 220 miljonu iepirkumu, neprasāt atbildību. Jūs atrodat citus vainīgos. Meņģelsone ir vainīga pie tā, ka nav notikušas kaut kādas reformas. Tad Šmits ir vainīgs par to, ka viņš kaut ko jums neļauj kā ministrs darīt, kaut ko neparaksta. Visi citi vienmēr, tikai ne jūs, tikai ne jūs!

Nu, gods kam gods, jāpasaka, ka jums ir arī tāda laba sargsuņu komanda Saeimā. Viss... nu, ņemot vērā... acīmredzot, ka jūs esat lielākā frakcija, tāds nu... pārstāvat tomēr Jauno VIENOTĪBU, kas tik lielā skaitā ievēlēta... kaut ko mēģina izspiest te arī labu par valdību, par to koalīciju, kuras faktiski jau vairs nav, bet nāk un aizstāv kaut ko. Nu, jūsu parlamentārais sekretārs Patmalnieka kungs nemitīgi jūs aizstāv arī tajās Pieprasījumu komisijas sēdēs, uz kurām jūs konstanti neierodaties un forvardējat tur visu laiku... kādam citam liekat atbildēt jūsu vietā. Patmalnieka kungs arī šodien mums nodemonstrēja, kā lieliski var ar savu uzrunu piedalīties ātrlasīšanas konkursā. Fantastiski iestudētas runas, nezinu, kam tas viss tiek darīts, bet nu labi.

Lai nebūtu tā, ka mēs kritizējam (vienmēr saka – ko tad jūs tur, jūs tikai visu laiku kritizējat), šodien es iegūglēju: "Kariņš kritizē." Izlēca visādas ziņas – "Nekādas pārmaiņas, tik dodiet vairāk naudas" (Kariņš kritizē skolotāju arodbiedrības), ""Tagad aizgājis pārāk tālu!" Kariņš kritizē samilzušo kultūras jomas un Helmaņa konfliktu".

Tad premjers, vērtējot viņam adresēto kritiku par valdības stilu, pauž, ka katrā kritikā cenšas sadzirdēt saprātīgo, taču reizēm viņu jo īpaši kritizē tie, kuriem pašiem nav nekādas vadīšanas pieredzes. Kariņš apgalvo, ka viņam ir skaidrs mērķis, uz kuru kopīgi jāvirzās valdībai, un šis mērķis ir ekonomikas transformācija. To, cik Kariņa kungs ir ieinteresēts par to kritiku, ko viņam pauž, mēs varam redzēt šeit – vispār nulle emociju, ko mēs no tribīnes sakām.

Par to transformāciju mēs jau arī dzirdējām vakar – kolēģi no šīs tribīnes pieminēja. Vakar mēs bijām liecinieki tam, ka transformācijas jēgu nesaprot neviens. Esot politikā jau vairākus gadus, esmu pamanījusi, ka valdošā koalīcija ik pa laikam izvēlas sarežģītus vārdus, un tad paiet kaut

kāds laiks, kamēr tauta mēģina saprast, kas ar to vārdu domāts, tad viņi paši mēģina saprast, kas ar to domāts, un tad jau nāk atkal nākamais vārds. Tā ka gaidīsim, kas būs pēc "transformācijas".

Es jūs aicināšu ieklausīties šajā te, ko es tagad vēlos citēt: "Ja būtu ar vienu vārdu jāraksturo valstī notiekošais, tad tā būtu "muļļāšanās". Pašlaik valdībā ir viena liela muļļāšanās. Valdība līdz šim nav paveikusi reformas, par ko liecinātu, piemēram, rindu neesamība uz veselības aprūpes pakalpojumiem. Ministru prezidents ir cienījams un patīkams cilvēks, tomēr tas nenozīmējot, ka šāds cilvēks ir labs vadītājs. Zivs pūst no galvas." To jūs teicāt, Kariņa kungs, par savu priekšteci Kučinski. Tad man ir tāds jautājums... Es nelasīšu vēlreiz, jo visu to pašu, ko jūs par Kučinski teicāt 2018. gada 23. aprīlī, ar sarkaniem, iekrāsotiem burtiem, varētu teikt par jums, ja vien jūs neesat izgudrojis kādu jaunu zivi, kas pēkšņi pūst no kādas citas vietas, ne galvas.

Patiešām, ja vien jūs esat kārtīgs vecis, Kariņa kungs, tad rīt es jūs aicinātu tur, kur jūs jau aicināja mans kolēģis, – pie Rīgas pils. Atnāciet un pastāstiet Latvijas iedzīvotājiem par to savu transformāciju, par to savu politiku, kā jūs redzat, kur mums jāvirzās, pastāstiet cilvēkiem, kā viņiem dzīvot ar to milzīgo inflāciju, kas ir mūsu valstī, kā cilvēkiem apmaksāt rēķinus, kā sagaidīt ziemu un kam gatavoties.

Jā, gribējās teikt vēl kaut ko par to slikto baletdejotāju, kuram šis tas traucē, bet par to varbūt nākamreiz.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Viktoram Valainim.

V. Valainis (ZZS).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Ministru prezidenta kungs! Godātie kolēģi! Valdības demisija nav ikdienišķa lieta, un šis jautājums, kas ir nolikts mums šodien uz galda, patiesībā ir ārkārtīgi nopietns. Šodien mēs to skatām caur humora prizmu daudzviet, bet tomēr tie ir jautājumi, kas skar valdību un vismaz mums nekādus smieklus neraisa.

Kolēģi, labu politiku raksturo spēja pieņemt nepopulārus, bet valsts attīstībai un iedzīvotāju labklājībai svarīgus lēmumus, izšķirties par vienu vai otru nepieciešamu rīcības virzienu, uzņemoties atbildību par šādas izvēles sekām.

Šobrīd mēs redzam, ka šī trīs partiju koalīcija nav rīcībspējīga, tai trūkst drosmes vai spējas pieņemt izšķirīgus lēmumus, virzīt Latviju un tās tautsaimniecību pretī attīstībai. Vēl šonedēļ Starptautiskais Valūtas fonds, prognozējot Latvijas ekonomisko izaugsmes tempu samazināšanos, salīdzinot ar pērno gadu, mudināja Latviju ierobežot inflāciju un risināt ilgtermiņa izaicinājumus attiecībā uz produktivitāti, investīcijām un darbaspēka trūkumu. Vai šajā laikā – kopš šīs trīs partiju koalīcijas izveides, kopš tā ir uzsākusi darbu – ir paveiktas kādas būtiskas reformas, ko mēs šodien varētu aplūkot un pēc būtības analizēt, vērtēt, skatīties, kas tad ir izdarīts un kāda ir šo reformu pievienotā vērtība? Mēs tās neredzam.

Jau darba cēliena sākums iezīmējās ar lielu muļļāšanos. Latvija trīs mēnešus dzīvoja bez Saeimā apstiprināta valsts budžeta. Neskatoties uz garajām diskusijām koalīcijā, rezultāts valsts galvenajam finanšu dokumentam nebija iepriecinošs, tajā nevarēja atrast nedz politiskās apņemšanās, nedz kaut vienu kaut cik jēgpilnu reformu. Vienkārši sadalīta mūsu nodokļu maksātāju nauda. Un ar šādu pieeju, kolēģi, šo dokumentu varēja izstrādāt un apstiprināt valsts sekretāri, politiķiem tur nevajadzēja iejaukties, jo politiskās pievienotās vērtības tur nebija vispār.

Mēs būtu ietaupījuši mūsu... visu laiku, un valstij tas nāktu tikai un vienīgi par labu.
(Starpsauciens: "Jā!")

Šobrīd mēs redzam, ka Nacionālā apvienība un APVIENOTAIS SARAKSTS izmisīgi turas pie saviem krēsliem un apgalvo, nenoguruši apgalvo, ka šī ir pati labākā koalīcija, nekas labāks Latvijas valstī nav iespējams.

Godātie kolēģi, es atļaušos jums nepiekrist. *(Starpsauciens: "Tu droši vari nepiekrist!")* Domāju, ka arī sabiedrība nevar piekrist šādiem apgalvojumiem, ka šī ir pati labākā valdība un pati labākā koalīcija, kas var strādāt. Pieskaršos tikai dažiem punktiem – kāpēc... ar ko es to pamatošu.

Piemēram, veselības aprūpe – nozare, kas ir būtiski svarīga ikvienam Latvijas cilvēkam. Finansēšanas modeļa ieviešana, kolēģi, jau pašā Saeimas sākumā tika atlikta par pusotru gadu. Galvenais – finansēšanas bāzes modeļa ieviešana atlikta par pusotru gadu! Šodien... mēs skatāmies, tiek lasīta naudiņa no visām ministrijām cerībā atrast risinājumu. Un jūs domājat, ka nākamgad mēs nodarbosimies ar tieši to pašu? Šobrīd, ejot šādu ceļu, pagriežot muguru tām reformām, kas tiešām vajadzīgas veselības aprūpes jomā, mēs ejam tieši to pašu ceļu. Nākamgad mēs būsim tieši turpat, kur šodien, – lasīsim no visām ministrijām pa kripatām, lai nodrošinātu pamatpakalpojumu nodrošināšanu.

Šobrīd ir vietas, kur bērniem vairs netiek veiktas veselības pārbaudes, poliklīnikas tukšas no bērniem, jo kvotas ir izsmeltas. Tāda ir realitāte no reģioniem. To saka reģionu cilvēki, kuri nāk un pauž šīs problēmas. Bet mēs tā vietā, lai nodarbotos ar īstajām lietām – meklētu bāzes finansējuma palielinājumu –, nodarbojamies ar trešā ceturtā līmeņa problēmu risināšanu veselības aprūpē.

Tāpat nevar nepieminēt to pašu ostas reformu. Arī viena no pirmajām lietām. Atliekam šo reformu uz vēlāku gaitu, šī reforma gaida risinājumu jau četrus gadus. Solījumi, gaidas, uzņēmēji skatās – tad būs, nebūs? Viens kaut ko sola, otrs kaut ko sola, bet dienas beigās tā ir neskaidrība, kas jau gadiem ilgst ap šo ļoti būtisko jautājumu. Slikts rezultāts arī ir rezultāts. Tas mūsu attīstībai būtu pat labāk nekā tā, kā ir tagad, kad tā ir kārtējā lieta, kas pakārta gaisā.

Līdzīgu vilcināšanos un izvairīšanos no lēmumu pieņemšanas redzam arī attiecībā uz elektroenerģijas tarifu kāpumu. Ne vienu vien dienu mēs par to esam runājuši no opozīcijas dažādos griezumos, mēģinājuši sasaukt komisijas sēdes, visādā veidā uz to norādot. Bet ko mēs redzam? Sabiedrisko pakalpojumu regulators jau pērn norādīja uz to, kādi tarifi kāps. 1. jūlijs tuvojas, vai ir efektīvs risinājums? Būs kā parasti, cilvēki saņems rēķinu, un tad rīcībspējīgā valdība kaut ko sāks domāt. Sešus mēnešus atpakaļ bija jāsāk domāt, tad, kad izskanēja pirmās ziņas par tarifu pieaugumiem, lai tad, kad tie stājas spēkā, uzreiz būtu amortizējošie mehānismi, lai cilvēki nemaz nesaņemtu to smago rēķinu. Par to ir jārunā, nevajag no tā kautrēties.

Darbaspēka trūkuma jautājums velkas jau gadiem, par to runā un spriež, bet risinājumu, kas būtu pieņemami gan uzņēmējiem, kuriem trūkst darbaroku, gan sabiedrībai kopumā, joprojām nav. Lauksaimnieki signalizē par krīzi, piena nozare jau ir teju piedzīvojusi kārtīgu satricinājumu, un šobrīd mēs redzam to, ka zemnieki ir satraukušies par salnu un sausuma nodarīto postu sējumiem un stādījumiem. Ja šīs krīzes tiks risinātas tieši tāpat kā piena nozarē, tad lai dievs stāv klāt mūsu zemniekiem. Tā nav nopietna attieksme – paļauties uz to, ka viņi paši tiks galā. Viņi netiks paši galā. Ir jābūt politiskai iesaistei, kuru mēs šobrīd pēc būtības neredzam; ir tikai runas par to, ka kāds baigi pārdzīvo, bet reāla darbība tam neseko.

Reģionu attīstība – tas mums ļoti svarīgs jautājums. Pašvaldību jautājumi arī ir palikuši tikai un vienīgi priekšvēlēšanu bukletos un runās. Ir pilnīgi acīmredzams, ka reģionu problēmas palikušas

nesadzirdētas, un šobrīd diemžēl ministrija tālāk par Pierīgas robežu neskatās. It kā visi par reģioniem, bet, kad jārunā par reģionu attīstību, tad mēs paliekam tepat – lokāli iesprostoti vietējo robežu apmērā. Ir jādomā plašāk. Ir jādomā, kā tiešām mazināt nevienlīdzību starp laukiem, lauku teritorijām, pilsētām, starp Rīgu un pārējo Latviju. Latgalē iedzīvotāju ienākumu līmenis divas trīs reizes atpaliek no Rīgas. Bet arī Kurzemē, Zemgalē un Vidzemē situācija nav citādāka. Arī tur ir nepieciešami politiski risinājumi, kurus diemžēl mēs šodien neredzam. Nekādu piedāvājumu to problēmu risināšanai, pat diskusijas neredzam.

Iekšējā drošība, kas – līdztekus valsts ārējai drošībai – ir ļoti svarīga prioritāte, turpina iet vecajās sliedēs – līdzīgi, kā tas ir citās jomās. Pie Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes mēs redzam garas rindas, gluži kā padomju laikos, kad pēc desām stāvēja; rindas nebeidzamas. Jau ilgi runā par šo problēmu, pat pieņem grozījumus, bet, kolēģi, citās Eiropas Savienības valstīs pases un ID kartes var pa pastu izsūtīt. Ja mēs netiekam galā, tad kāpēc mēs neejam un kādus jaunus risinājumus nemeklējam? Tās rindas tur ir vēl joprojām, katru dienu, varat paskatīties. Netiekam galā! Taču šīs iestādes sakārtošana ir vitāli svarīga, lai mēs arī darbaspēka jautājumu varētu efektīvi kārtot. Ja jau šī iestāde karas augšā, vietējos jautājumus risināda ma, tad kā jūs cerat piesaistīt to darbaspēku, kuram taču būs jāiet un jāstāv tieši tajās pašās rindās mēnešiem ilgi – divi trīs mēneši?

Tas ir nopietni? Tā ir vienkārši absolūti nesaprotama neizdarība, kura... tas pat neprasa nekādas reformas, to vienkārši vajag izdarīt.

Iekšlietu struktūrās – policijā, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā – trūkst darbinieku, jo atalgojums un darba apstākļi neuzlabojas. Tam visam ir nepieciešama nauda, un tātad ir nepieciešami problēmas risinājumi, kas to naudu rada. Nauda neaug kokos, nauda ir jānopelna, un politiķiem, kas uzņemas atbildību par šīm jomām, ir jāspēj radīt, piedāvāt arī risinājumus, lai tā nauda ienāktu iekšā valsts budžetā. Un, jā, tie nebūs populāri lēmumi, tie nebūs tādi lēmumi, kuriem būs vienbalsīgs Saeimas atbalsts, kādus mēs te esam redzējuši.

Šodien Nacionālā apvienība nāca un pastāstīja pozitīvās lietas, kas izdarītas drošības jomā, un tā tālāk. Pareizi jau ir – ir tās labās lietas izdarītas, tās lietas, kurām ir bijis 80–90 deputātu atbalsts Saeimā, bet es runāju par lietām, kurām knapi 50 balsis būs grūti savākt. Nepopulāras lietas, kas ir jāizdara, lai mēs virzītos uz priekšu. Un nevar tikai tortei ķirsīšus noēst nost, ir jādara smags darbs, lai to torti nopelnītu, bet mēs diemžēl to nedarām. Nav no šīs valdības rīcības attiecībā uz nepopulārām lietām. Bet tas ir tas, ko politiķiem tomēr vajadzētu darīt.

Mūsu ieskatā, šai koalīcijai trūkst idejas un drosmes pieņemt izlēmīgus lēmumus. Tā ir nespējīga, jau pašā darba sākumā čīkstot... pārdzīvojot par naudas trūkumu un atliekot konkrētu jautājumu risināšanu.

Tā vietā, lai beidzot saņemtos reformām, par kuru nepieciešamību nav ne mazāko šaubu, viens no koalīcijas partneriem piedāvā rīkot divu dienu semināru – nu, kopā Līgosvētkus nosvinēt... Es nezinu, ko mēs varētu sagaidīt no tāda semināra. Varbūt atkal nakts laikā... ierastos uz kādu nakts sēdi, trešo dienu ievajadzētos, paņemtu... vēl vienu brīvdienu piešķirtu. Tāds kārtīgs emocionāls lēmums – protams, izvērtēts lēmums... no tautsaimniecības attīstības viedokļa. Tas ir tas, kas no tā semināra varētu iznākt ārā? Mani māc šaubas, bet es jums, kolēģi, teikšu godīgi – mūsdienu politikā šādi "divdiennieki" vairs neiederas; mūsdienu politikā tomēr jāsēžas atklāti pie sarunu galda, nevis kaut kur aiz slēgtām durvīm... un kur nu vēl "divdienniekos" jārisina savi jautājumi. *(Zālē troksnis.)*

Kolēģi, šādi tālāk vairs nevar iet! Manuprāt, no vārdiem beidzot ir jāpieiet pie darbiem un jāstrādā, lai celtu iedzīvotāju labklājību, stiprinātu ārējo un iekšējo drošību, vairotu ekonomisko aktivitāti.

Ja esošā koalīcija sevi ir izsmēlusi, tad tai ir jābeidz pastāvēt, un tas ir iemesls, kāpēc Zaļo un Zemnieku savienība šodien atbalstīs valdības demisijas pieprasījumu. Godātie kolēģi, es saprotu, ka jums ir grūti klausīties manu kritiku, bet tā kritika ir patiesa, jo jūs šodien nevarat atnākt un pateikt: "Nē, Valaini, tev nav taisnība! Mēs esam izdarījuši to, un mēs darīsim to un darīsim šito."

Man nav problēmu runāt par veselības aprūpes reformām, par tām lietām, kas ir vajadzīgas. Mēs sniedzām priekšlikumus – ātrāk risināt valsts finansējuma bāzi. Ko mēs sagaidījām no koalīcijas? Neko. Pagriež muguru, it kā tās problēmas nebūtu.

Šodien, lai tiktu pie ārstiem, jāstāv rindās – mēnešiem garās rindās. Kur tad ir tie risinājumi? Risinājumu nav, tiek piedāvāts "divdiennieks". Kolēģi, ar "divdiennieku" te nekas nesanāks, vajag risinājumus. Vajag veidot tādu valdību, kura bāzējas uz darbiem – uz darbiem bāzējas, nevis uz savstarpējiem aizspriedumiem, līnijām, mūriem, vēl kaut ko.

Ir jāsāk strādāt, kolēģi! *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Rihardam Kolam.

R. Kols (NA).

Augsti godātais priekšsēdētāj! Cienījamie, godātie kolēģi! Jā, ja kāds lieto apzīmējumu "jaudīga opozīcija", tad tas ir Valaiņa kungs. Visu cieņu jums! Es domāju, neviens neiebilst, ka daudzās lietās jums ir taisnība. Fakta konstatācija par samilzušām problēmām – neviens neiebilst. Tā ir taisnība.

Protams, trūkst jau tās risinājuma sadaļas. Pateikt, ka ir jādomā, ir jādara *(Smejas.)*, – tas ir klišejiski, un to mēs katrs spējam un mākam. Šajā ziņā es tiešām no sirds saku: visu cieņu jums kā opozicionāram šajā sasaukumā! Nu tiešām nav spēcīgākas opozīcijas par ZZS, un tā tam vajadzētu arī palikt. Un šajā ziņā *(Smiekli.)*... šajā ziņā es teiktu, ka no citiem opozicionāriem... ko mēs dzirdam? Mēs dzirdam praktiski paņemtās priekšvēlēšanu tēzes, kas skaisti skan, – par dažādiem Ziemeļvalstu modeļiem, par iedzīvināšanu... Un visu laiku – kas izskan? Tas pārmetums: "Jūs jau sešus mēnešus strādājat, jūs esat sešus mēnešus..." Mēs visi sešus mēnešus strādājam – pirms sešiem mēnešiem 14. Saeima sanāca uz pirmo sēdi. *(Starpsaucieni.)* Seši mēneši, seši mēneši!

Attiecīgi valdība... Briškena kungs min to labo piemēru, ka Rietumvalstīs tās izšķirošās ir pirmās simt dienas. Kas notika šīs valdības pirmajās simt dienās? Apstiprināja budžetu. Kāds teiks: "Ārprāts, muļļājās!" Bet – kāda situācija valstī šajā brīdī, 15. jūnijā, būtu, ja mēs nebūtu apstiprinājuši budžetu? Kāda būtu situācija? Būtu tehniskais budžets. Mums nebūtu trīs gadi... mēs strādātu ar iepriekšējā gada budžetu, mums nebūtu... mēs pat nevarētu argumentēt tos plānus, kas saistīti ar aizsardzību; mēs nevarētu deklamēt mūsu sabiedrotajiem, ka mēs esam gatavi noslēgt šos aizsardzības līgumus, jo fakti runātu pilnīgi pretējo: jums ir tehnisks budžets – un kas zina, kas jums notiks 2024., 2025. gadā? Tātad pārmest, ka simt dienās nekas netika izdarīts...

Jā, jūsu kritika ir par budžeta formu un saturu. Bet kritizēt – tas ir opozīcijas darbs neatkarīgi no tā, kurš ir opozīcijā. Es neesmu dzirdējis, ka opozīcija – vienalga, kurā valstī – Rietumu vai Austrumu – slavētu pozīciju par parlamentam apstiprināšanai atnesto valsts budžetu. Nosauciet kaut vienu valsti, kur tas tā ir, kaut vienu! Nevienā tas tā nav. Un tas ir pilnīgi pašsaprotami. Es

arī neceru sagaidīt, ka opozīcija slavēs valdības rīcības plānu. Tas jau ir tas būtiskākais. Nu to kritizēs. Bet tanī pašā laikā – tanī pašā laikā – šajā periodā īstenotās lietas... Patmalnieka kungs jau minēja, Dombravas kungs arī minēja... pateikt, ka mēs buksējam, stagnējam, nav izrāviena un atgremojam...

Protams, neviens nenoliedz tos izaicinājumus, kas ir gan reģionos, gan valstī kopumā (labklājības līmenī), bet tie samilzuši ne jau pēdējos trijos vai

piecos mēnešos; kolēģi, tas tā gadiem ir bijis, gadiem, un – ar dažādām valdībām... un – arī pašreiz...

Savā ziņā atbildība jāuzņemas arī opozīcijai, kas ir bijusi ilggadēja, jo nav taču tā, ka parlamentā visu koalīcija vada, nē, – ir virkne apakškomisiju, un tās ir par ļoti būtiskām tēmām, tādām kā ēnu ekonomikas apkarošana.

Kas pusgada laikā ir izdarīts? Apturēta čeku loterija, vai ne? Tas ir sasniegums – apturēta. Nu laikam valsts budžetam četri miljoni aizgāja prom, kas bija... Jebkurā jomā – padarītie darbi...

Tālāk. Ir tāda apakškomisija – Sabiedrības veselības apakškomisija. Seši mēneši... Kas ir virzīts, kas ir izdarīts?

Un vēl. Mums ir ļoti būtiska parlamentārās izmeklēšanas komisija, kura nespēja pabeigt savu darbu un lūdza parlamentu pagarināt tai darbības termiņu. Kurš muļļājas?! Ziniet, būsim korekti! Ja mēs skatāmies spogulī, mēs skatāmies spogulī ne jau tādēļ, lai tīksmināto par sevi, bet gan tādēļ, lai kritiski paskatītos, kuras ir mūsu stiprās puses un kur mēs paši varam pielikt plecu.

Šlesera kungs minēja, ka ir gatavs atbalstīt valstiska līmeņa jautājumus. Es aicinu opozīciju... Ar desmit deputātiem pietiek, lai iesniegtu likumu grozījumus, likumprojektus minētajos jautājumos.

Ja mēs paskatāmies to statistiku par sešiem mēnešiem... pārsvarā viss ir, goda vārds, teikšu, populistiski: atcelt PVN, to pacelt, to nogriezt. Nekas nav tāds, kas uz reformām būtu vērsts, kas ienestu kaut vai to pašu diskusiju šeit, parlamentā; nebūtu jāsāk no valdības...

Līdz ar to šeit... Lūdzu, nesam, iesniedzam, nododam komisijai, diskutējam! Bet tas netiek darīts, jo tad būs arguments, ka – mēs jau viņiem nerādīsim, cik spēcīgas kārtis mums ir. Vai tad tā ir valstiski atbildīga rīcība? Nē.

Kolēģi! Demisijas pieprasījums... argumentācija, manā skatījumā, neiztur kritiku. Šajā ziņā es varu piekrist. Un tas, kas pēdējās dienās, pēdējās nedēļās ir parādījies, absolūti nav saistīts ar valdības darbu, kolēģi. Valdība strādā; tai ir savi smukumi, savi nesmukumi, daudzus tie var neapmierināt, bet tie paši darbības punkti – tie tiek īstenoti. Pat šodien, mums šeit debatējot, valdība nav paralizēta, strādā. Strādā, lai gan pēc būtības jau arī varētu teikt: nu, ja ir debates, ko tad mēs šodien darīsim? Tiek risināti jautājumi.

Un es vēršos pie koalīcijas. Ir valdības deklarācija, tā nav vēlētājiem, tā nav opozīcijai, tā ir domāta mums katram – tur mēs vienojāmies par punktiem, prioritātēm.

Un valdības deklarācija un tas pats sadarbības līgums... es nevaru to nosaukt par civiltiesisku līgumu, jo tiesā īsti nevar vērsties neviens no koalīcijas partneriem un meklēt taisnību, bet ir iespēja, abpusēji vienojoties, mainīt to – papildināt, sašaurināt, paplašināt. Paplašināt valdības deklarāciju, nevis valdības sastāvu. Un mēs to varam darīt, un mēs par to varam vienoties.

Es neredzu nekādus šķēršļus šai valdībai turpināt strādāt un opozīcijai – sniegt iekšā priekšlikumus, kuri ir būtiski, kuri nav... vienkārši, lai ir iesniegts. (Piemēram, tagad redzam priekšlikumu, ka vajadzētu par elektroenerģiju vispār PVN nemaksāt, atcelt pilnībā.)

Bet – paskatīties un tiešām iesniegt grozījumus, kas savā ziņā saistīti varbūt arī ar valdības deklarāciju, apsteidzoši. Paejiet varbūt valdībai priekšā: "Rekur, ir labs priekšlikums, kuru jūs savā ziņā valdības deklarācijā... Reformu mēs arī atbalstām, bet šis ir mūsu redzējums." Un tas nonāk parlamenta dienaskārtībā, un mēs par to varam diskutēt.

Es aicinu noraidīt šo demisijas pieprasījumu.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Edmundam Zivtiņam.

E. Zivtiņš (LPV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Cienījamās deputātes un godātie deputāti! Klātesošie! Dāmas un kungi! Neliela atkāpe, runājot par budžetu. Pasakiet man vēl vienu valsti, kurā nevienu opozīcijas priekšlikumu neatbalsta. Nevienu! Ir tādas valstis? *(Starpsaucieni: "Nav!")*

Bet tagad – stāsts ne par to. Stāsts ne par to. Es šajā vistu kūtī ieiešu no otras puses. Ministru kabinets un esošā koalīcija šobrīd strādā labi. Varētu pat teikt – teicami, nevis izcili. *(Starpsauciens: "O!")* Bet vai zināt, kur ir problēma, mīļie draugi? Problēma ir tā, ka šī vērtību skala neatbilst tai vērtību skalai, pēc kuras mūs vērtē tauta jeb vēlētājs. Tā ir tā problēma – galvenā problēma.

Tāpēc šobrīd, es domāju, situācija ir šāda: jūs, koalīcija, tiekat šantažēti ar opozīciju. Un tiek teikts tā: "Jūs visi slikti strādājat, jo, redziet, mums ir cits variants." Bet – tas neko nedod. Tas neko nedod.

Draugi mīļie, deviņdesmitajos gados es strādāju policijā. Šis viss, kas te notiek, ir vistīrākā veida šantāža. *(Starpsaucieni.)* Un jūs neviens – neviens! – nebūsiet šeit uzvarētāji, un mēs kopā nebūsim uzvarētāji visā šajā lietā.

Tāpēc man ir konkrēts piedāvājums – izbeidzam visu šo tirgu, šodien nobalsojam par Ministru kabineta demisiju un sākam no tīras papīra lapas! Tas nekas, ka mums priekšā ir vasaras brīvdienas un cilvēki grib atpūsties (un arī deputāti ir cilvēki). Pastrādājam nedaudz valsts labā! Nedaudz pastrādājam!

Vēl viena atkāpe. No pavisam citas tēmas. Es saprotu, ka tas, visticamāk, nav iespējams...

Kariņa kungs, lūdzu... Drīkst jūs palūgt...? Man ir konkrēts piedāvājums. Neejiet projām. *(Starpsauciens: "... ūdeni atnest.")* Labi, atnesīs ūdeni man varbūt, jā.

Tātad: ja mēs nevaram lielās lietās vienoties, tad, es atvainojos, varbūt mēs varam vienoties kaut kādās mazās lietiņās? Piemēram, es personīgi esmu gatavs pārkāpt frakcijas vienošanos un balsot "par" Krišjāņa Kariņa... nu sanāk – "pret" Krišjāņa Kariņa demisiju, bet lai Krišjānis Kariņš atnāk šeit tūlīt un pasaka: "Es, Krišjānis Kariņš, Ministru prezidents, atvainojos tautai par to, ka 62 tūkstošus cilvēku atlaida no darba; par to, ka es solīju, ka nebūs piespiedu potēšanās, bet tā bija. Es jums atvainojos." Un es dodu goda vārdu, ka tad es balsošu "pret" demisiju.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Andrim Šuvajevam.

A. Šuvajevs (PRO).

Priekšsēdētāj! Ministri! Deputāti! Vēlos izteikt pāris piezīmju arī no savas puses, ņemot vērā, ka šī nedēļa, manuprāt, diezgan labi ilustrēja vairākus problēmjautājumus, kas, manuprāt, tik tiešām ir pamats, lai varētu atbalstīt šo demisijas pieprasījumu. Jo es vēl atceros – vēlēšanu, priekšvēlēšanu kampaņā, zinot to, cik sarežģīta būs ziema un pavasaris... Man nav ilūziju par to, cik absolūti sarežģīts uzdevums bija šīs koalīcijas priekšā, strādājot pie deklarācijas un pie izvirzāmajiem jautājumiem. Par to nav ilūziju, tur nav jautājumu. Izaicinājumi bija tiešām lieli.

Tomēr ir skaidrs... un tas jau ir ticis minēts pirms tam... Jau ar pirmajiem soļiem, ko šī koalīcija spēra, bija skaidrs, ka šie lielie izaicinājumi... uz tiem nav rastas pienācīgas atbildes. Vismaz manā ieskatā... un, es saprotu, es esmu relatīvi jauns politiķis... es domāju, ka viens no svarīgākajiem uzdevumiem politikā ir pārliecināties, ka tavs vēstījums saskan ar darbībām. Un bieži vien tās darbības, ko, piemēram, arī Patmalnieka kungs minēja... Es saprotu, ka lēmumi tiek pieņemti, bet ir skaidrs, ka tie nesaskan ar tiem vēstījumiem, kas ir nākuši no šīs koalīcijas jau no paša sākuma.

Man arī ir jāatsaucas uz Dombura raidījumu vakardien – tas ir mazliet smieklīgi: neviens nespēj paskaidrot ekonomikas transformācijas nojēgumu. Mēs varam mēģināt varbūt teorētiski paskaidrot, bet pat tas netiek darīts. Es esmu pārliecināts – ja es jautātu Nacionālās apvienības deputātiem, katram būtu citādāka atbilde attiecībā uz to, ko mēs saprotam ar šo jēdzienu – "ekonomikas transformācija". Un tas, protams, ir relatīvi ērti, jo šādā veidā atbilde var būt jebkas, un šādā veidā tā diskusija izplūst, un beigu beigās mēs nonākam pie tā, ka vēstījums nesaskan ar tām darbībām.

Es arī ticu, ka Ekonomikas ministrija varētu parādīt konkrētus lēmumu projektus vai konkrētus informatīvos ziņojumus, kuri ir virzīti un kuri šādā veidā tiek pamatoti, bet – atkal – tie vēstījumi nesaskan ar to, kas lielā mērā notiek, teiksim, šajā sociālajā realitātē.

Es vēlos vērst uzmanību uz dažiem jautājumiem, kas šajā nedēļā izskanēja atsevišķās komisijās. Un atkal, manuprāt, ir pamats tomēr vērtēt valdības darbu pietiekami kritiski.

Viens no tiem jautājumiem ir saistīts ar plānoto energoatbalsta programmu nākamajam gadam. Šis bija viens no jautājumiem, kas šai valdībai, manuprāt, bija absolūti prioritārs. Bija skaidrs, ka mums iepriekšējā energoatbalsta programma bija uzzīmēta lielā mērā lielā ātrumā. Es atceros pagājušo vasaru. Atbalsta nebija, un nebija arī tajā brīdī iespējas līdz galam izsvērt, kas ir tās vajadzības un kā mēs varam nofiksēt nepieciešamo atbalstu mājsaimniecībām. Vēl varēja piedot, ka šī energoatbalsta programma nav pietiekami mērķēta, protams.

Kā es vairākkārt argumentēju šeit ziemas laikā, bija absolūti nepieciešams veikt nemitīgu, konstantu šīs energoatbalsta sistēmas monitoringu, visu laiku pārbaudīt, vai tā tik tiešām sasniedz mērķi. To varēja izdarīt, veicot mājsaimniecību aptaujas, ievācot datu analīzi un tā tālāk.

Šobrīd ministrija ir sagatavojusi priekšlikumus, plānus, kas, es esmu pārliecināts, netiks realizēti. 1. oktobrī mūs sagaidīs apkures sezona, un veids, kurā mēs varēsim nodrošināt mājsaimniecībām atbalstu, nebūs praktiski realizējams. Ministrija nespēj atbildēt uz elementāriem jautājumiem – kas notiks ar cilvēku brīdī, kad viņš saņems savu pirmo apkures rēķinu? Kā tas var būt pēc

pusgada darba? Ir izveidota sistēma, kurai ir lielas ambīcijas – visu cieņu! –, bet kurai nav nekāda praktiska pamatojuma.

Vēl viens jautājums ir, protams, nu jau slavenā nodokļu reformas darba grupa. Vienīgā lieta, kas ir izskanējusi līdz šim par šo nodokļu reformas darba grupas kaut kādu vienošanos, tika paziņota pagājušajā piektdienā – ka ir panākta vienošanās, ka veselības aprūpes finansējums tiks novirzīts no sociālajām iemaksām. Tā bija pirmā lieta – pēc cik? Pāris mēnešu... četru mēnešu darba? Pirmā lieta! Kurš panāca šo vienošanos? Kuri bija tie cilvēki, kas piedalījās šajā darba grupā? Ko šī vienošanās nozīmē tālāk?

Mēs jau redzējām gandrīz tūlītēju ārstu organizācijas reakciju uz to, ka tas nav pieņemami – šādā veidā virzīt veselības aprūpes finansējuma maiņu. Tas nozīmē, ka nodokļu reformas darba grupā ar ārstiem pat nekonsultējās attiecībā uz tik fundamentālām izmaiņām. Kā tas var būt? Ko tas šobrīd nozīmē sabiedrībai? Kādus signālus mēs sūtām no valdības? Kurš vispār aicināja veikt šādu paziņojumu? Vai bija lūgums, pieprasījums pēc tā? Es teiktu, ka ne. Es teiktu, ka šeit notiek patvaļīga darbība. Netiek izdarīts elementārs mājasdarbs, kurš mums visiem bija zināms jau novembrī, decembrī.

Viena no lielākajām, svarīgākajām tēmām, kas, manuprāt, šai koalīcijai bija jārisina, ir dzīves dārdzība. Tas attiecas ne tikai uz energoresursiem, tas attiecas kopumā. Mēs redzējām – Latvija ir viena no līderēm attiecībā uz inflāciju, tas attiecas uz visām preču un pakalpojumu grupām. Mēs nevaram aizbildināties ar to, ka, redz, bija mājokļa pabalsts mazliet lielāks, redz, mums bija energoatbalsta programma. Problēma bija daudz lielāka arī šeit. Un šeit... Kola kungs tagad ir izgājis... es neuzskatu, ka no PROGRESĪVAJIEM nāca populistiski priekšlikumi par to, kā mēs to varētu labot. Mēs tiešām rūpīgi piegājām un sniedzām priekšlikumus vairākas nedēļas no vietas uz, manuprāt, darbībām, kuras bija pietiekami jēgpilnas, kuras reaģēja uz noteiktu vajadzību sabiedrībā.

Mēs zinām, ka Latvijas sabiedrība ir pietiekami daudzslāņaina, ar pietiekami daudzām sociālekonomiskajām vajadzībām. Mēs tiešām centāmies piedāvāt komplektu. Bet – kā nobalsoja koalīcija? Pat neapskatīja, pat nediskutēja, un patiesībā nekas līdz šim šajā darbā no koalīcijas neliecina par to, ka dzīves dārdzības pasākumi ir jebkādā veidā prioritāte. Es saprotu, sēžot šeit Saeimā, strādājot Saeimā... Tā ir arī mana pieredze, ka par šiem jautājumiem, ar ko saskaras lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju, ir viegli aizmirst.

Mēs ieejam tādā politiskajā teātrī, kas savā ziņā notiek arī šobrīd, un aizmirstam, kā lielākā daļa sabiedrības dzīvo. Es to saprotu, es to pats redzu. Bet, manuprāt, politiski atbildīgi ir šos jautājumus nemitīgi virzīt kā prioritārus, un tas vienkārši nav noticis.

Tāpēc uzskatu, ka ir pamats valdības maiņai, uzskatu, ka mēs varam virzīt labākus ministrus, labākus pārstāvjus šajā izpildvarā, kas šiem jautājumiem piešķirs daudz lielāku vērtību nekā līdzšinējā valdība.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Vilim Krištopanam otro reizi.

V. Krištopans (LPV).

Priekšsēdētāja kungs! Deputāti! Bija ļoti patīkami dzirdēt, protams, Kola kunga uzstāšanos. Varētu domāt, ka Nacionālā apvienība ir tikko ievēlēta, pirmo reizi iekļuvusi Saeimā un sešos mēnešos mēģina glābt nāciju.

Bet vai Latvijā nav vismazākā minimālā alga Baltijā? Vai Latvijā nav gandrīz divreiz zemāks neapliekamais minimums nekā Igaunijā? Vai Latvijā aizsardzības budžets nav mazāks par miljardu, bet Igaunijā lielāks par miljardu? Vai Nacionālās apvienības valdība (agrāk tā savādāk saucās) nebija Krasta valdība 1997. gadā?

Jau 27 gadus ar nelieliem pārtraukumiem jūs esat pie varas, jūsu darbības rezultātā ir aizbraukuši 450 tūkstoši pilsoņu no Latvijas, plus vēl un vēl, un vēl. Un tagad jūs stāstāt, ka te Šlesers vai Rosļikovs ir vainīgs? Viena laba lieta šodien notika – Kola kungs pateica kolosālu opozīcijas runu. Es domāju, ka pēc pāris mēnešiem, varbūt ātrāk, viņš, opozīcijā būdams, šīs kaismīgās runas varēs teikt katrā Saeimas sēdē. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Un vēl es aizmirsu par to apaļo galdu, pie kura ZZS aicina piecas partijas. Es arī saprotu, kāpēc kategoriski pretojas pret sesto partiju – LATVIJA PIRMAJĀ VIETĀ. Jo tad, kad pie šī galda apsēdīsies Šlesers, skaidrs, ka viņš uzreiz pārņems iniciatīvu, un skaidrs, ka Kariņš viņam katru dienu varēs pienest ūdeni, kā viņš to šodien izdarīja.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Harijam Rokpelnim.

H. Rokpelnis (ZZS).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Cienījamie kolēģi! Ja pasauli varētu salāpīt, tad kāds to droši vien sen jau būtu izdarījis. Bet es domāju, ka visi klātesošie ir ar gribu kaut ko darīt Latvijas labā, ar gribu Latviju celt saulītē, un tas ir ļoti, ļoti svarīgi.

Runājot par darāmajiem darbiem, ko valdība ir vai nav izdarījusi, ko pozīcija ir izdarījusi, ko opozīcija ir vai nav izdarījusi, tika pieminēta parlamentārās izmeklēšanas komisija. Manuprāt, tas darbs, kas tur ir paveikts, atstās ļoti lielu pozitīvu ietekmi uz tautsaimniecību.

Ja mēs paskatāmies Latvijas Bankas retoriku attiecībā uz kreditēšanu, naudas izmaksām, konkurētspēju banku sektorā, kāda tā bija, piemēram, pirms pusgada un kāda tā ir tagad (un mēs jau skaidri zinām, ka Latvijas Bankas prezidents ir apņēmies vasaras laikā sagatavot konkrētus grozījumus, lai palīdzētu samazināt kredītu likmes risku modeļos, lai mazinātu birokrātiju banku sektorā, lai palielinātu konkurētspēju un kreditēšanu kopumā), tad tas ir tikai un vienīgi šīs parlamentārās izmeklēšanas komisijas nopelns. Tā ka opozīcija arī savu pienesumu ir devusi.

Kolēģis Valaiņa kungs jau ļoti skaidri uzskaitīja šīs valdības neizdarītos darbus, to, ko mēs un sabiedrība sagaida, kas būtu jādara. Tāpēc es domāju, ka Kariņa kunga demisijas pieprasījums ir ļoti pamatots, jo tas ir pieprasījums visai valdībai. Tajā pašā laikā jāsaprot, ka šīs lielā mērā ir emocijas, domājot ne tikai par valdību un sešiem mēnešiem, bet par četriem gadiem un sešiem mēnešiem, kur gan Jaunā VIENOTĪBA, gan Nacionālā apvienība ir šo ceļu gājušas gribot. Jā, jā, gribot, un ir gājušas tur, kur mēs esam nonākuši.

Es gribētu iezīmēt vēl dažus piemērus par neizdarīto un to, ko mēs sagaidām. Nu, akmeņi droši vien ir visos dārziņos. Es sākšu alfabēta secībā pa vienam.

APVIENOTAIS SARAKSTS. Uzņēmēji, ekonomika, ekonomiskā transformācija, enerģētika – perfekti sasauc semināru un lielisku konferenci noorganizē, visu cieņu! Bet tajā brīdī, kad mums tiek celti sadales tarifi elektroenerģijai, kad patiešām jāiestājas par sabiedrību un uzņēmējiem, lai valsts monopols neuzliktu papildu nodokli mūsu sabiedrībai, – tajā brīdī mēs sēžam kā ūdeni mutē ieņēmuši.

Nacionālā apvienība. Transporta nozare jau tika pieminēta ar uzrakstu noņemšanu no stacijas. Un tad šodien perfekts piemērs. *Rail Baltica* projektā, kurš ilgst jau... cik – sešus, astoņus gadus?... pēkšņi ir sākusies 2023. gada būvniecības sezona, un mums vajag steidzamības kārtībā 20 kilometru zemes atsavināšanai pieņemt likumu steidzamības kārtībā, jo sešus gadus to nevarēja izdarīt. Cik ierēdņu ir atlaisti par to? Kurš nes atbildību par šo neizdarību? Te nav noticis nekas steidzams un neparedzēts, tā ir vienkārši ministrijas neizdarība. Tāpat par ekonomikas ministri un ekonomikas transformāciju. Nu, kāda transformācija! Nu, ko jūs stāstāt pasakas!

Jaunā VIENOTĪBA. Nu, viņiem bišķiņ vieglāk. Tos aizvadītos četrus gadus var norakstīt uz to, ka tur jau Konservatīvie un Attīstībai/Par! bija vainīgi. Tagad jaunā valdība, Konservatīvie un Attīstībai/Par! vairs nav vainīgi, nu citi partneri vainīgi.

Kurš tad ir vainīgs pie tā, ka pedagogi izgāja ielās šopavasar? Kurš traucē normāli atrisināt lietas izglītības jomā? Man jāsaka – cepuri nost Batņas kungam! Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā viņš runā kā mūsējais, bet, kad jābalso, – ne gluži. *(Smejas.)*

Par to ekonomikas transformāciju – mēs neviens vēl īsti nesaprotam, kas tas tāds būs un kā tas notiks, bet griba ir. Tad, kad mēs runājam par pieprasījumu un piedāvājumu... ekonomikas pamatdefinīcijās ir tāds labs vārdu salikums, kur griba vienmēr iet kopā ar spēju.

Kolēģi, es aicinu arī jūs būt drosmīgiem un apzināties, kurā brīdī jums ir griba un spēja un kurā brīdī – tikai griba, kas ir lielai daļai no mūsu valdības sastāva šobrīd.

Tādēļ aicinu būt drosmīgiem un izmantot šo vienreizējo iespēju, saņemt dūšu un parādīt ne tikai gribu, bet arī spēju un ar vienu pogas spiedienu šodien transformēt šo valdību.
Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam...

Debates slēdzu.
Cienījamie kolēģi! Deputāti ir runājuši, bet lēmums jāpieņem balsojot.
Lūdzu zvanu! Balsosim par deputātu Aināra Šlesera, Alekseja Rosļikova, Kristapa Krištopana, Ričarda Šlesera, Lindas Liepiņas, Mārča Jencīša, Edmunda Zivtiņa, Oļega Burova, Jefimija Klementjeva, Dmitrija Kovaļenko, Iļjas Ivanova, Igora Judina, Viktora Pučkas, Viktorijas Pleškānes un Svetlanas Čulkovas iesniegto lēmuma projektu "Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam"! Lūdzu balsošanas režīmu! *(Starpsaucieni: "Par!")*

Visi nobalsojuši, ja? *(Smiekli.)* Lūdzu rezultātu! Par – 42, pret – 53, atturas – nav. Lēmuma projekts nav atbalstīts. *(Daži deputāti aplaudē.)* Valdība turpina strādāt.

___
Savukārt mēs esam izskatījuši visus šodienas darba kārtības jautājumus.
Lūdzu zvanu! Lūdzu reģistrācijas režīmu! Lūdzu reģistrācijas rezultātus!
Lūdzu Saeimas sekretāra biedri Antoņinu Ņenaševu nolasīt reģistrācijas rezultātus.

A. Ņenaševa (Saeimas sekretāra biedre).

Reģistrējušies 95 deputāti, nav reģistrējušies 5: Uldis Augulis, Raivis Dzintars, Armands Krauze, Daiga Mieriņa un Jānis Vucāns.
Viss, paldies.

Sēdes vadītājs. Kolēģi, ar to arī varu paziņot, ka šī sēde tiek slēgta.

SATURA RĀDĪTĀJS
14. Saeimas pavasara sesijas 15. (ārkārtas) sēde
2023. gada 15. jūnijā

Lēmuma projekts "Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam" (Nr. 202/Lm14) (Noraidīts) (Dok. Nr. 932)
- Debates - dep. A. Šlesers
- dep. K. Briškens
- dep. A. Rosļikovs
- dep. M. Jencītis

- Par procedūru

- Debašu turpinājums - dep. V. Krištopans
- dep. S. Čulkova
- dep. J. Dorošķeviča
- dep. N. Marčenko-Jodko
- dep. D. Kovaļenko
- dep. J. Patmalnieks
- dep. J. Dombrava
- dep. V. Pleškāne
- dep. K. Krištopans
- dep. L. Liepiņa
- dep. V. Valainis
- dep. R. Kols
- dep. E. Zivtiņš
- dep. A. Šuvajevs
- dep. V. Krištopans
- dep. H. Rokpelnis

Reģistrācijas rezultāti
- Nolasa - Saeimas sekretāra biedre A. Ņenaševa

Balsojumi
Datums: 15.06.23 16:21 Balsojums 1
Par - 77, pret - 4, atturas - 3.
Balsošanas motīvs: Par sēdes turpināšanu bez pārtraukuma

Datums: 15.06.23 17:43 Balsojums 2
Par - 42, pret - 53, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam (202/Lm14)

Datums: 15.06.23 17:43 Balsojums 3
Reģistrējušies - 95.
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
15.06.2023. 9.00 11.00 15.00

---
* * * *

Sēžu videoarhīvs: https://www.saeima.lv/lv/likumdosana/saeimas-sede/videotranslacijas

Sēdes videotranslācija	15.06.2023	9.00	11.00	15.00	FRA	Disk

1. *pl. 09:00 – 1 h 31 min* *stg 2481* *sēde Nr.14-pavasara-sesija-1-daļa* *Smiltēns*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230615104201_saeima.lv.1_0_0

2. *pl. 11:00 – 39 min* *stg 2481* *sēde Nr.14-pavasara-sesija-2-daļa* *Smiltēns*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230615123701_saeima.lv.1_0

3. *pl. 15:00 – 2 h 44 min* *stg 2482* *sēde Nr.15-pavasara-sesija* *Smiltēns*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230615182801_saeima.lv.1_0

4. *pl. 14:00 – 32 min* *stg 2481* *sēde Nr.14-pav-sesija- FRAKCIJU-viedokļi*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230615124101_saeima.lv.1_0

5. *pl. 12:40 – 1 h 31 min* *stg 2481* *sēde Nr.14- diskusija-Kārtības rullim-100*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230615145101_saeima.lv.3_0

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

	Sēdes video translācija	15.06.2023	9.00	11.00	15.00	FRA	Disk

---

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2482
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=4d35519a-c3ce-4483-8c5c-543ce1f154b9

15.06.2023. 14.Saeima piecpadsmitā sēde-pavasara sesija *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*

2023.gada 15. jūnija sēde (otrā) sākas pl. 15:00
sēde slēgta pl. 17:44, sēdes ilgums- 2 h 44 minūtes

PIEBILDE: 15. jūnijā notiek divas sēdes: nr.14, nr.15 (pavasara sesija) Kārtības rullim-100-diskusija Frakciju viedokli radio 15. jūnijā

Latvijas Republikas Saeimas
2023.gada 15.jūnija
ārkārtas sēdes darba kārtība 15:00

		I. Amatpersonu ievēlēšana, apstiprināšana, iecelšana, atbrīvošana vai atlaišana no amata, uzticības vai neuzticības izteikšana	
	1.	1. Lēmuma projekts **Par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam** *(202/Lm14)* (Dok. Nr. 932) Balsojums: par 42, pret 53, atturas 0 **Noraidīts** Deputāti Ainārs Šlesers, Aleksejs Rosļikovs, Kristaps Krištopans, Ričards Šlesers, Linda Liepiņa, Mārcis Jencītis, Edmunds Zivtiņš, Oļegs Burovs, Jefimijs Klementjevs, Dmitrijs Kovaļenko, Iļja Ivanovs, Igors Judins, Viktors Pučka, Viktorija Pleškāne, Svetlana Čulkova ↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi		
	Sēde beigusies 15.06.2023 17:44		

---

* * * *